

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 64

19 aprilie 2021

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2021/C 138/01

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* . . . 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2021/C 138/02

Cauza C-95/19: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 24 februarie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte suprema di cassazione – Italia) – Agenzia delle Dogane/Silcompa SpA [Trimitere preliminară – Directiva 76/308/CEE – Articolele 6 și 8, precum și articolul 12 alineatele (1)-(3) – Asistența reciprocă în materie de recuperare a anumitor creanțe – Accize exigibile în două state membre pentru aceleași operațiuni – Directiva 92/12/CEE – Articolele 6 și 20 – Punere în consum a unor produse – Falsificarea documentului administrativ de însoțire – Infrațiune sau neregulă comisă pe parcursul circulației unor produse supuse accizelor în regim de suspendare a accizelor – Derogare neregulamentară a unor produse de la un regim de suspendare – „Duplicarea creanței fiscale” referitoare la accize – Control efectuat de instanțele din statul membru în care se află sediul autorității solicitate – Respingere a cererii de asistență prezentate de autoritățile competente ale unui alt stat membru – Condiții] 2

2021/C 138/03

Cauza C-389/19 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 25 februarie 2021 – Comisia Europeană/Regatul Suediei, Regatul Danemarcei, Republica Finlanda, Parlamentul European, Agenția Europeană pentru Produse Chimice [Recurs – Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 – Înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice – Decizie a Comisiei Europene de autorizare a anumitor utilizări ale sulfocromatului galben de plumb și ale cromatului molibdat sulfat roșu de plumb, substanțe incluse în anexa XIV la regulamentul menționat – Substanțe care prezintă motive de îngrijorare deosebită – Condiții de autorizare – Examinarea indisponibilității alternativelor] 3

2021/C 138/04	Cauza C-403/19: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 25 februarie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – Société Générale SA/Ministre de l'Action et des Comptes publics (Trimitere preliminară – Articolul 63 TFUE – Libera circulație a capitalurilor – Impozite pe profit – Convenții bilaterale pentru evitarea dublei impuneri – Impozitarea dividendelor distribuite de o societate nerezidentă supuse deja unei prelevări într-un alt stat membru – Plafonarea creditului fiscal dedus – Dublă impozitare juridică)	4
2021/C 138/05	Cauza C-604/19: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 25 februarie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu – Polonia) – Gmina Wrocław/Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej [Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 2 alineatul (1) litera (a) – Articolul 9 alineatul (1) – Articolul 13 alineatul (1) – Articolul 14 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a) – Noțiunea de „livrare de bunuri” – Conversiune prin efectul legii a unui drept de uzufruct perpetuu asupra unui bun imobil în drept de proprietate deplină – Autoritate locală care colectează redevențe pentru conversiune – Noțiunea de „compensație” – Noțiunea de „persoană impozabilă care acționează ca atare” – Excepție – Organisme de drept public care se angajează, în calitate de autorități publice, în activități sau operațiuni]	4
2021/C 138/06	Cauza C-615/19 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 25 februarie 2021 – John Dalli/Comisia Europeană [Recurs – Acțiune în despăgubire – Răspundere extracontractuală a Uniunii Europene – Comportamente pretins ilegale ale Comisiei Europene și Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) – Încetarea funcțiilor unui membru al Comisiei – Norme procedurale care reglementează investigația efectuată de OLAF – Începerea unei investigații – Dreptul de a fi ascultat – Comitetul de supraveghere a OLAF – Prezumția de nevinovăție – Aprecierea prejudiciului invocat]	5
2021/C 138/07	Cauza C-658/19: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 25 februarie 2021 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei [Neindeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Articolul 258 TFUE – Directiva (UE) 2016/680 – Prelucrarea datelor cu caracter personal – Prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor – Lipsa transpunerii și a comunicării măsurilor de transpunere – Articolul 260 alineatul (3) TFUE – Cerere de obligare la plata unei sume forfetare și a unei penalități cu titlu cominatoriu]	6
2021/C 138/08	Cauza C-673/19: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 24 februarie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Raad van State – Țările de Jos) – M, A, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, T (Trimitere preliminară – Azil și imigrare – Directiva 2008/115/CE – Articolele 3, 4, 6 și 15 – Refugiat aflat în situație de ședere ilegală pe teritoriul unui stat membru – Luare în custodie publică în vederea transferului către un alt stat membru – Statut de refugiat în acest alt stat membru – Principiul nereturnării – Lipsa unei decizii de returnare – Aplicabilitatea Directivei 2008/115)	7
2021/C 138/09	Cauza C-689/19 P: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 25 februarie 2021 – VodafoneZiggo Group BV/Comisia Europeană [Recurs – Rețele și servicii de comunicații electronice – Directiva 2002/21/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/140/CE – Consolidarea pieței interne a comunicațiilor electronice – Articolul 7 alineatele (3) și (7) – Proiect de măsură pus la dispoziție de autoritatea națională de reglementare – Piața furnizării cu ridicata de acces la un punct fix în Țările de Jos – Putere semnificativă comună pe piață – Observații ale Comisiei Europene comunicate autorității naționale de reglementare – Obligația autorității naționale de reglementare de a ține seama de acestea în cea mai mare măsură posibilă – Conținut – Articolul 263 TFUE – Acțiune în anulare – Admisibilitate – Act atacabil – Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene]	7
2021/C 138/10	Cauza C-712/19: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 25 februarie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Supremo – Spania) – Novo Banco SA/Junta de Andalucía [Trimitere preliminară – Libertatea de stabilire – Libera circulație a capitalurilor – Fiscalitate – Impozit pe depozitele clienților deținute de instituțiile de credit – Deduceri fiscale acordate numai instituțiilor care au sediul social sau agenții pe teritoriul comunității autonome Andaluzia – Deduceri fiscale acordate numai pentru investiții referitoare la proiecte realizate în această comunitate autonomă – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 401 – Interdicția percepției altor impozite naționale care au caracterul de impozite pe cifra de afaceri – Noțiunea de „taxă pe cifra de afaceri” – Caracteristicile esențiale ale TVA-ului – Lipsă]	8
2021/C 138/11	Cauza C-772/19: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 25 februarie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Bartosch Airport Supply Services GmbH/Zollamt Wien (Trimitere preliminară – Tarifal vamal comun – Nomenclatura combinată – Clasificarea tarifară – Pozițiile tarifare 8701 și 8705 – Interpretare – Remorcher pentru avioane)	9

2021/C 138/12	Cauza C-804/19: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 25 februarie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesgericht Salzburg – Austria) – BU/Markt24 GmbH [Trimitere preliminară – Competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială – Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 – Competența în materia contractelor individuale de muncă – Dispozițiile secțiunii 5 din capitolul II – Aplicabilitate – Contract încheiat într-un stat membru pentru un loc de muncă la o societate stabilită în alt stat membru – Lipsa desfășurării unei activități pe întreaga durată a contractului – Excludere de la aplicare a normelor naționale de competență – Articolul 21 alineatul (1) litera (b) punctul (i) – Noțiunea de „loc în care sau din care angajatul își desfășoară în mod obișnuit activitatea” – Contract de muncă – Locul de executare a contractului – Obligații ale angajatului față de angajator]	10
2021/C 138/13	Cauza C-857/19: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 25 februarie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovacia) – Slovak Telekom a.s./Protimonopolný úrad Slovenskej republiky [Trimitere preliminară – Concurență – Articolul 102 TFUE – Abuz de poziție dominantă – Repartizarea competențelor între Comisia Europeană și autoritățile naționale de concurență – Regulamentul (CE) nr. 1/2003 – Articolul 11 alineatul (6) – Privarea autorităților naționale de concurență de competența lor – Principiul ne bis in idem – Articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene]	11
2021/C 138/14	Cauza C-940/19: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 25 februarie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d’État – Franța) – Les Chirugiens-Dentistes de France și alții/Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l’Enseignement supérieur, de la Recherche et de l’Innovation, Premier ministre [Trimitere preliminară – Recunoașterea calificărilor profesionale – Directiva 2005/36/CE – Articolul 4f alineatul (6) – Reglementare națională – Admiterea posibilității unui acces parțial la una dintre profesiile care intră sub incidența mecanismului recunoașterii automate a calificărilor profesionale]	12
2021/C 138/15	Cauza C-129/20: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 25 februarie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Luxemburg) – XI/Caisse pour l’avenir des enfants (Trimitere preliminară – Politica socială – Directiva 2010/18/UE – Acordul-cadru revizuit privind concediul pentru creșterea copilului – Reglementare națională care condiționează acordarea dreptului la concediu pentru creșterea copilului de ocuparea unui loc de muncă și de afilierea obligatorie pe acest temei a lucrătorului la regimul de securitate socială corespunzător la data nașterii copilului)	12
2021/C 138/16	Cauza C-108/19: Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 14 ianuarie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel București – România) – Krakvet sp. z o.o. sp.k./Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți [„Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 33 – Stabilirea locului efectuării operațiunilor taxabile – Livrarea de bunuri cu transport – Livrarea de bunuri expediate sau transportate de furnizor sau în numele acestuia – Vânzare prin intermediul unui site internet – Contract de transport de bunuri încheiat de client cu o societate sugerată de furnizor”]	13
2021/C 138/17	Cauza C-706/19 P: Ordonanța Curții (Camera a noua) din 20 ianuarie 2021 – CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Coopbox Eastern s.r.o./Comisia Europeană (Recurs – Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții – Concurență – Înțelegeri – Piața ambalajelor alimentare pentru vânzarea cu amănuntul – Recurs îndreptat împotriva motivării – Recurs vădit inadmisibil)	14
2021/C 138/18	Cauza C-769/19: Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 14 ianuarie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Spetsializiran nakazatelen sad – Bulgaria) – Procedură penală privind pe UC, TD (Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Cooperare judiciară în materie penală – Directiva 2012/13/UE – Dreptul la informare în cadrul procedurilor penale – Articolul 6 – Dreptul la informare al persoanelor suspectate sau acuzate cu privire la drepturile lor – Articolul 47 al doilea paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Soluționarea unei cauze într-un termen rezonabil – Legislație națională care prevede închiderea procedurii judiciare în cazul unor vicii de formă ale actului de acuzare constatate de instanță – Restituirea cauzei la procuror în vederea întocmirii unui nou act de acuzare – Admisibilitate)	14

2021/C 138/19	Cauza C-892/19 P: Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 14 ianuarie 2021 – Camelia Manéa/Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene (Recurs – Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții – Funcție publică – Agent temporar – Contract pe perioadă determinată – Decizie de a nu prelungi contractul – Retragera deciziei și adoptarea unei noi decizii de neprelungire a contractului cu efect de la data primei decizii – Acțiune în anulare și în despăgubiri – Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat)	15
2021/C 138/20	Cauza C-105/20: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 21 ianuarie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal du travail de Nivelles – Belgia) – UF/Partena, Assurances sociales pour travailleurs indépendants ASBL, Institut national d’assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres) [Trimitere preliminară – Articolul 56 alineatul (2) și articolul 94 din Regulamentul de procedură al Curții – Decizie de trimitere – Lipsa de precizări cu privire la motivele care justifică necesitatea unui răspuns la întrebările preliminare pentru soluționarea unui litigiu principal – Inadmisibilitate vădită a cererii de decizie preliminară]	16
2021/C 138/21	Cauza C-455/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sofiyski rayonen sad (Bulgaria) la 23 septembrie 2020 – T.M.T., T.M.M.	16
2021/C 138/22	Cauza C-676/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Aragón (Spania) la 11 decembrie 2020 – ASADE – Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio/Consejería de Sanidad de la Diputación General de Aragón	16
2021/C 138/23	Cauza C-3/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court (Irlanda) la 4 ianuarie 2021 – FS/Chief Appeals Officer, Social Welfare Appeals Office, Minister for Employment Affairs, Minister for Social Protection	18
2021/C 138/24	Cauza C-22/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court (Irlanda) la 14 ianuarie 2021 – SRS, AA/Minister for Justice and Equality	18
2021/C 138/25	Cauza C-71/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sofiyski gradski sad (Bulgaria) la 4 februarie 2021 – Procedură penală împotriva lui KT	19
2021/C 138/26	Cauza C-72/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Augstākā tiesa (Senāts) (Letonia) la 4 februarie 2021 – SIA „PRODEX”/Valsts ieņēmumu dienests	20
2021/C 138/27	Cauza C-78/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Administratīvā apgabaltiesa (Letonia) la 1 februarie 2021 – AS „PrivatBank”, A, B, Unimain Holdings Limited/Finanšu un kapitāla tirgus komisija	20
2021/C 138/28	Cauza C-92/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal du travail de Liège (Belgia) la 15 februarie 2021 – VW/Agence fédérale pour l’Accueil des demandeurs d’asile (Fedasil)	21
2021/C 138/29	Cauza C-96/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Bremen (Germania) la 16 februarie 2021 – DM/CTS Eventim AG & Co. KGaA	22
2021/C 138/30	Cauza C-121/21: Acțiune introdusă la 26 februarie 2021 – Republica Cehă/Republica Polonă	23
2021/C 138/31	Cauza C-156/21: Acțiune introdusă la 11 martie 2021 – Ungaria/Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene	24
2021/C 138/32	Cauza C-157/21: Acțiune introdusă la 11 martie 2021 – Republica Polonă/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene	26
2021/C 138/33	Cauza C-761/19: Ordonanța președintelui Camerei a cincea a Curții din 11 ianuarie 2021 – Comisia Europeană/Ungaria	28
2021/C 138/34	Cauza C-865/19: Ordonanța președintelui Camerei a șasea a Curții din 30 noiembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal d’instance de Rennes – Franța) – Caisse de Crédit Mutuel Le Mans Pontlieue/OG	28

2021/C 138/35	Cauza C-38/20: Ordonanța președintelui Curții din 27 noiembrie 2020 – Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Andalucía, Ceuta y Melilla – Spania) – ZP/Delegación del Gobierno en Melilla	28
2021/C 138/36	Cauza C-227/20: Ordonanța președintelui Curții din 18 ianuarie 2021 – Comisia Europeană/Republica Italiană	29
2021/C 138/37	Cauza C-335/20: Ordonanța președintelui Curții din 22 ianuarie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal du travail du Brabant wallon – Belgia) – PR/Agence fédérale pour l’Accueil des demandeurs d’asile (Fedasil)	29
2021/C 138/38	Cauza C-407/20: Ordonanța președintelui Curții din 25 ianuarie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberlandesgericht Wien – Austria) – Österreichische Apothekerkammer/HA	29
2021/C 138/39	Cauza C-512/20: Ordonanța președintelui Curții din 22 ianuarie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Noord-Holland – Țările de Jos) – P/Swiss International Air Lines AG	29
Tribunalul		
2021/C 138/40	Cauza T-238/20: Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2021 – Ryanair/Comisia [„Ajutoare de stat – Piața transportului aerian în Suedia, dinspre Suedia și cu destinația Suedia – Garanții pentru împrumuturi prin care se urmărește sprijinirea companiilor aeriene în cadrul pandemiei de COVID 19 – Decizie de a nu ridica obiecții – Cadru temporar pentru măsuri de ajutor de stat – Măsură destinată să remedieze perturbări grave ale economiei unui stat membru – Libera prestare a serviciilor – Egalitate de tratament – Proporționalitate – Criteriul deținerii unei licențe emise de autoritățile suedeze – Lipsa unei evaluări comparative a efectelor pozitive ale ajutorului și a efectelor negative ale acestuia asupra condițiilor schimburilor comerciale și asupra menținerii unei concurențe nenedaturate – Articolul 107 alineatul (3) litera (b) TFUE – Ratio legis – Obligația de motivare”]	30
2021/C 138/41	Cauza T-259/20: Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2021 – Ryanair/Comisia („Ajutoare de stat – Piața franceză a transportului aerian – Moratoriu privind plata taxei de aviație civilă și a taxei de solidaritate pe biletele de avion, datorate lunar în perioada cuprinsă între lunile martie și decembrie 2020, în cadrul pandemiei de COVID 19 – Decizie de a nu ridica obiecții – Ajutor destinat reparării pagubelor provocate de un eveniment extraordinar – Libera prestare a serviciilor – Egalitate de tratament – Criteriul deținerii unei licențe emise de autoritățile franceze – Proporționalitate – Articolul 107 alineatul (2) litera (b) TFUE – Obligația de motivare”)	31
2021/C 138/42	Cauza T-19/20: Ordonanța Tribunalului din 12 februarie 2021 – sprd.net/EUIPO – Shirtlabor (I love) [„Acțiune în anulare – Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene figurative I love – Motiv absolut de refuz – Lipsa caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Marcă constituită dintr-un slogan publicitar – Obligația de motivare – Articolul 94 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001 – Inaplicabilitatea articolului 16 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul delegat (UE) 2018/625 – Admisibilitatea unor elemente de probă – Articolul 97 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001 – Imparțialitate – Articolul 95 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001 – Acțiune vădit nefondată”]	31
2021/C 138/43	Cauza T-92/20: Ordonanța Tribunalului din 11 februarie 2021 – Fryč/Comisia („Răspundere extracontractuală – Ajutoare de stat – Regulamente de exceptare pe categorii – Program de ajutoare acordate de autoritățile cehe în favoarea anumitor întreprinderi – Decizie a Comisiei de aprobare a programului menționat – Acțiune în anulare respinsă ca tardivă – Prejudiciu pretins cauzat de actele Comisiei și ale instanțelor Uniunii – Prescripție – Acțiune în parte vădit inadmisibilă – Legătură de cauzalitate – Acțiune în parte vădit nefondată”)	32
2021/C 138/44	Cauza T-176/20: Ordonanța Tribunalului din 11 februarie 2021 – Sam McKnight/EUIPO – Carolina Herrera (COOL GIRL) („Marcă a Uniunii Europene – Revocarea deciziei atacate – Dispariția obiectului litigiului – Nepronunțare asupra fondului”)	33
2021/C 138/45	Cauza T-230/20 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 8 februarie 2021 – PNB Banka/BCE („Măsuri provizorii – Politica economică și monetară – Supraveghere prudențială a instituțiilor de credit – Misiuni specifice de supraveghere încredințate BCE – Decizie de retragere a autorizației unei instituții de credit – Cerere de suspendare a executării – Lipsa urgenței”)	33

2021/C 138/46	Cauza T-748/20: Acțiune introdusă la 19 decembrie 2020 – Comisia/CEVA și alții	34
2021/C 138/47	Cauza T-53/21: Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2021 – EVH/Comisia	35
2021/C 138/48	Cauza T-55/21: Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2021 – Stadtwerke Leipzig/Comisia	37
2021/C 138/49	Cauza T-56/21: Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2021 – TEAG/Comisia	37
2021/C 138/50	Cauza T-58/21: Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2021 – GWS Stadtwerke Hameln GmbH/Comisia .	38
2021/C 138/51	Cauza T-59/21: Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2021 – eins energie in sachsen/Comisia	38
2021/C 138/52	Cauza T-60/21: Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2021 – Naturstrom/Comisia	39
2021/C 138/53	Cauza T-61/21: Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2021 – EnergieVerbund Dresden/Comisia	40
2021/C 138/54	Cauza T-62/21: Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2021 – GGEW/Comisia	40
2021/C 138/55	Cauza T-63/21: Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2021 – Stadtwerke Frankfurt am Main/Comisia . .	41
2021/C 138/56	Cauza T-64/21: Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2021 – Mainova/Comisia	42
2021/C 138/57	Cauza T-65/21: Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2021 – enercity/Comisia	42
2021/C 138/58	Cauza T-68/21: Acțiune introdusă la 28 ianuarie 2021 – QA/Comisia	43
2021/C 138/59	Cauza T-73/21: Acțiune introdusă la 4 februarie 2021 – PIC CO/EUIPO – Haribo Ricqlès Zan (P.I.C. Co.)	44
2021/C 138/60	Cauza T-77/21: Acțiune introdusă la 4 februarie 2021 – QC/Comisia	44
2021/C 138/61	Cauza T-88/21: Acțiune introdusă la 12 februarie 2021 – Paesen/SEAE	45
2021/C 138/62	Cauza T-93/21: Acțiune introdusă la 13 februarie 2021 – Creaticon/EUIPO – Paul Hartmann (SK SKINTEGRA THE RARE MOLECULE)	46
2021/C 138/63	Cauza T-95/21: Acțiune introdusă la 15 februarie 2021 – Portugalia/Comisia	47
2021/C 138/64	Cauza T-99/21: Acțiune introdusă la 17 februarie 2021 – Construcciones Electromecanicas Sabero/EUIPO – Magdalenas de las Heras (Heras Bareche)	48
2021/C 138/65	Cauza T-111/21: Acțiune introdusă la 19 februarie 2021 – Ryanair/Comisia	49
2021/C 138/66	Cauza T-121/21: Acțiune introdusă la 25 februarie 2021 – Suez/Comisia	49
2021/C 138/67	Cauza T-122/21: Acțiune introdusă la 25 februarie 2021 – QI/Comisia	50
2021/C 138/68	Cauza T-124/21: Acțiune introdusă la 25 februarie 2021 – Mariani și alții/Parlamentul	51
2021/C 138/69	Cauza T-549/18: Ordonanța Tribunalului din 10 februarie 2021 – Hexal/EMA	52
2021/C 138/70	Cauza T-511/19: Ordonanța Tribunalului din 12 februarie 2021 – Staciwa/Comisia	52
2021/C 138/71	Cauza T-188/20: Ordonanța Tribunalului din 10 februarie 2021 – Close et Cegelec/Parlamentul . . .	53
2021/C 138/72	Cauza T-507/20: Ordonanța Tribunalului din 12 februarie 2021 – Colombani/SEAE	53

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2021/C 138/01)

Ultima publicație

JO C 128, 12.4.2021

Publicații anterioare

JO C 110, 29.3.2021

JO C 98, 22.3.2021

JO C 88, 15.3.2021

JO C 79, 8.3.2021

JO C 72, 1.3.2021

JO C 62, 22.2.2021

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 24 februarie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte suprema di cassazione – Italia) – Agenzia delle Dogane/Silcompa SpA

(Cauza C-95/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Directiva 76/308/CEE – Articolele 6 și 8, precum și articolul 12 alineatele (1)-(3) – Asistența reciprocă în materie de recuperare a anumitor creanțe – Accize exigibile în două state membre pentru aceleași operațiuni – Directiva 92/12/CEE – Articolele 6 și 20 – Punere în consum a unor produse – Falsificarea documentului administrativ de însoțire – Infracțiune sau neregulă comisă pe parcursul circulației unor produse supuse accizelor în regim de suspendare a accizelor – Derogare neregulamentară a unor produse de la un regim de suspendare – „Duplicarea creanței fiscale” referitoare la accize – Control efectuat de instanțele din statul membru în care se află sediul autorității solicitate – Respingere a cererii de asistență prezentate de autoritățile competente ale unui alt stat membru – Condiții]

(2021/C 138/02)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Recurentă: Agenzia delle Dogane

Intimată: Silcompa SpA

Dispozitivul

Articolul 12 alineatul (3) din Directiva 76/308/CEE a Consiliului din 15 martie 1976 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor privind anumite cotizații, drepturi, taxe și alte măsuri, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2001/44/CE a Consiliului din 15 iunie 2001, coroborat cu articolul 20 din Directiva 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse, astfel cum a fost modificată prin Directiva 92/108/CEE a Consiliului din 14 decembrie 1992, trebuie interpretat în sensul că, în cadrul unei acțiuni în contestarea măsurilor de executare adoptate în statul membru în care se află sediul autorității solicitate, instanța competentă din acest stat membru poate refuza să admită cererea de recuperare a accizelor prezentată de autoritățile competente ale unui alt stat membru, în ceea ce privește produsele care au derogat în mod neregulamentară de la un regim de suspendare, în sensul articolului 6 alineatul (1) din Directiva 92/12, astfel cum a fost modificată prin Directiva 92/108, în cazul în care această cerere se întemeiază pe faptele referitoare la aceleași operațiuni de export care fac deja obiectul unei recuperări a accizelor în statul membru în care se află sediul autorității solicitate.

⁽¹⁾ JO C 182, 27.5.2019.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 25 februarie 2021 – Comisia Europeană/ Regatul Suediei, Regatul Danemarcei, Republica Finlanda, Parlamentul European, Agenția Europeană pentru Produse Chimice

(Cauza C-389/19 P) ⁽¹⁾

[Recurs – Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 – Înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice – Decizie a Comisiei Europene de autorizare a anumitor utilizări ale sulfocromatului galben de plumb și ale cromatului molibdat sulfat roșu de plumb, substanțe incluse în anexa XIV la regulamentul menționat – Substanțe care prezintă motive de îngrijorare deosebită – Condiții de autorizare – Examinarea indisponibilității alternativelor]

(2021/C 138/03)

Limba de procedură: suedeza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial R. Lindenthal, K. Mifsud-Bonnici și G. Tolstoy, ulterior R. Lindenthal și K. Mifsud-Bonnici, agenți, asistați de K. Nordlander, avocat)

Celelalte părți din procedură: Regatul Suediei (reprezentanți: inițial C. Meyer-Seitz, H. Shev, J. Lundberg, H. Eklinder și A. Falk, ulterior O. Simonsson, C. Meyer-Seitz, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev și H. Eklinder, agenți), Regatul Danemarcei (reprezentanți: inițial J. Nymann-Lindegren, M. S. Wolff și P. Z. L. Ngo, ulterior J. Nymann-Lindegren și M. S. Wolff, agenți), Republica Finlanda (reprezentant: S. Hartikainen, agent), Parlamentul European (reprezentanți: A. Neergaard, A. Tamás și C. Biz, agenți), Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) (reprezentanți: inițial M. Heikkilä, W. Broere și C. Schultheiss, ulterior M. Heikkilä, W. Broere și J. Löfgren, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează punctul 2 din dispozitivul Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 7 martie 2019, Suedia/Comisia (T 837/16, EU:T:2019:144).
- 2) Respinge în rest recursul.
- 3) Menține efectele Deciziei de punere în aplicare C(2016) 5644 final a Comisiei din 7 septembrie 2016 de autorizare a anumitor utilizări ale sulfocromatului galben de plumb și ale cromatului molibdat sulfat roșu de plumb în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului până la pronunțarea din nou de către Comisia Europeană cu privire la cererea de autorizare prezentată de DCC Maastricht BV.
- 4) Comisia Europeană, Regatul Suediei, Regatul Danemarcei, Republica Finlanda, Parlamentul European și Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) suportă propriile cheltuieli de judecată aferente procedurii de recurs.

⁽¹⁾ JO C 246, 22.7.2019.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 25 februarie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – Société Générale SA/Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Cauza C-403/19) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Articolul 63 TFUE – Libera circulație a capitalurilor – Impozite pe profit – Convenții bilaterale pentru evitarea dublei impuneri – Impozitarea dividendelor distribuite de o societate nerezidentă supuse deja unei prelevări într-un alt stat membru – Plafonarea creditului fiscal dedus – Dublă impozitare juridică)

(2021/C 138/04)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Société Générale SA

Pârât: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Dispozitivul

Articolul 63 TFUE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări a unui stat membru care, în cadrul unui regim care urmărește compensarea dublei impuneri a dividendelor percepute de o societate supusă impozitului pe profit din acest stat membru în care este stabilită, care au făcut obiectul unei prelevări de către un alt stat membru, acordă unei astfel de societăți un credit fiscal plafonat la cuantumul pe care l-ar primi acest prim stat membru dacă numai aceste dividende ar fi supuse impozitului pe profit, fără compensarea în totalitate a prelevării plătite în acest alt stat membru.

⁽¹⁾ JO C 270, 12.08.2019.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 25 februarie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu – Polonia) – Gmina Wrocław/Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

(Cauza C-604/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 2 alineatul (1) litera (a) – Articolul 9 alineatul (1) – Articolul 13 alineatul (1) – Articolul 14 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a) – Noțiunea de „livrare de bunuri” – Conversiune prin efectul legii a unui drept de uzufruct perpetuu asupra unui bun imobil în drept de proprietate deplină – Autoritate locală care colectează redevențe pentru conversiune – Noțiunea de „compensație” – Noțiunea de „persoană impozabilă care acționează ca atare” – Excepție – Organisme de drept public care se angajează, în calitate de autorități publice, în activități sau operațiuni]

(2021/C 138/05)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Gmina Wrocław

Pârât: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Dispozitivul

- 1) Articolul 14 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că conversiunea dreptului de uzufruct perpetuu asupra unui bun imobil în drept de proprietate deplină, prevăzută de o legislație națională, în schimbul plății unei redevențe constituie o livrare de bunuri, în sensul acestei dispoziții.
- 2) Directiva 2006/112 trebuie interpretată în sensul că, la conversiunea dreptului de uzufruct perpetuu asupra unui bun imobil în drept de proprietate deplină, prevăzută de o legislație națională, în schimbul plății unei redevențe către autoritatea locală proprietară a bunului care îi permite să obțină venituri cu caracter de continuitate, această autoritate locală, sub rezerva verificărilor pe care trebuie să le efectueze instanța de trimitere, acționează în calitate de persoană impozabilă, în sensul articolului 9 alineatul (1) din această directivă, iar nu în calitate de autoritate publică, în sensul articolului 13 alineatul (1) din directiva menționată.

(¹) JO C 383, 11.11.2019.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 25 februarie 2021 – John Dalli/Comisia Europeană

(Cauza C-615/19 P) (¹)

[Recurs – Acțiune în despăgubire – Răspundere extracontractuală a Uniunii Europene – Comportamente pretins ilegale ale Comisiei Europene și Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) – Încetarea funcțiilor unui membru al Comisiei – Norme procedurale care reglementează investigația efectuată de OLAF – Începerea unei investigații – Dreptul de a fi ascultat – Comitetul de supraveghere a OLAF – Presupunerea de nevinovăție – Aprecierea prejudiciului invocat]

(2021/C 138/06)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: John Dalli (reprezentanți: L. Levi și S. Rodrigues, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: J.-P. Keppenne și J. Baquero Cruz, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Îl obligă pe domnul John Dalli să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

(¹) JO C 328, 30.9.2019.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 25 februarie 2021 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei**(Cauza C-658/19) ⁽¹⁾****[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Articolul 258 TFUE – Directiva (UE) 2016/680 – Prelucrarea datelor cu caracter personal – Prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor – Lipsa transpunerii și a comunicării măsurilor de transpunere – Articolul 260 alineatul (3) TFUE – Cerere de obligare la plata unei sume forfetare și a unei penalități cu titlu cominatoriu]**

(2021/C 138/07)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: D. Nardi, G. von Rintelen și S. Pardo Quintillán, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei (reprezentant: L. Aguilera Ruiz, agent)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Republica Polonă (reprezentant: B. Majczyna, agent)

Dispozitivul

- 1) Întrucât nu a adoptat, la expirarea termenului stabilit în avizul motivat, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmării penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului și, prin urmare, întrucât nu a comunicat aceste dispoziții Comisiei Europene, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 63 din această directivă.
- 2) Întrucât, la data examinării faptelor de către Curte, nu a adoptat măsurile necesare pentru a transpune în dreptul său intern dispozițiile Directivei 2016/680 și, prin urmare, nici nu a comunicat Comisiei Europene aceste măsuri, Regatul Spaniei a persistat în neîndeplinirea obligațiilor.
- 3) În cazul în care neîndeplinirea obligațiilor constatată la punctul 1 ar persista la data pronunțării prezentei hotărâri, obligă Regatul Spaniei la plata către Comisia Europeană, de la această dată și până când acest stat membru va fi pus capăt neîndeplinirii obligațiilor constatate, a unei penalități cu titlu cominatoriu zilnice de 89 000 de euro.
- 4) Obligă Regatul Spaniei la plata către Comisia Europeană a unei sume forfetare în cuantum de 15 000 000 de euro.
- 5) Obligă Regatul Spaniei să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 6) Republica Polonă suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 357, 21.10.2019.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 24 februarie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Raad van State – Țările de Jos) – M, A, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, T

(Cauza C-673/19) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Azil și migrare – Directiva 2008/115/CE – Articolele 3, 4, 6 și 15 – Refugiat aflat în situație de ședere ilegală pe teritoriul unui stat membru – Luare în custodie publică în vederea transferului către un alt stat membru – Statut de refugiat în acest alt stat membru – Principiul nereturnării – Lipsa unei decizii de returnare – Aplicabilitatea Directivei 2008/115)

(2021/C 138/08)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Apelanți: M, A, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Intimați: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, T

Dispozitivul

Articolele 3, 4, 6 și 15 din Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca un stat membru să ia în custodie publică un resortisant al unei țări terțe aflat în situație de ședere ilegală pe teritoriul său pentru a proceda la transferul forțat al acestui resortisant către un alt stat membru în care resortisantul respectiv are statutul de refugiat, în cazul în care același resortisant a refuzat să respecte ordinul care i-a fost dat de a se deplasa în acest alt stat membru și nu este posibilă adoptarea împotriva sa a unei decizii de returnare.

⁽¹⁾ JO C 423, 16.12.2019.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 25 februarie 2021 – VodafoneZiggo Group BV/Comisia Europeană

(Cauza C-689/19 P) ⁽¹⁾

[Recurs – Rețele și servicii de comunicații electronice – Directiva 2002/21/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/140/CE – Consolidarea pieței interne a comunicațiilor electronice – Articolul 7 alineatele (3) și (7) – Proiect de măsură pus la dispoziție de autoritatea națională de reglementare – Piața furnizării cu ridicata de acces la un punct fix în Țările de Jos – Putere semnificativă comună pe piață – Observații ale Comisiei Europene comunicate autorității naționale de reglementare – Obligația autorității naționale de reglementare de a ține seama de acestea în cea mai mare măsură posibilă – Conținut – Articolul 263 TFUE – Acțiune în anulare – Admisibilitate – Act atacabil – Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene]

(2021/C 138/09)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: VodafoneZiggo Group BV (reprezentanți: W. Knibbeler, A. Pliego Selie și B. A. Verheijen, avocaten)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Nicolae și G. Braun, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă VodafoneZiggo Group BV la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 372, 4.11.2019.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 25 februarie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Supremo – Spania) – Novo Banco SA/Junta de Andalucía

(Cauza C-712/19) (¹)

[Trimitere preliminară – Libertatea de stabilire – Libera circulație a capitalurilor – Fiscalitate – Impozit pe depozitele clienților deținute de instituțiile de credit – Deduceri fiscale acordate numai instituțiilor care au sediul social sau agenții pe teritoriul comunității autonome Andaluzia – Deduceri fiscale acordate numai pentru investiții referitoare la proiecte realizate în această comunitate autonomă – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 401 – Interdicția perceperii altor impozite naționale care au caracterul de impozite pe cifra de afaceri – Noțiunea de „taxă pe cifra de afaceri” – Caracteristicile esențiale ale TVA-ului – Lipsă]

(2021/C 138/10)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Novo Banco SA

Pârâtă: Junta de Andalucía

Dispozitivul

- 1) Libertatea de stabilire consacrată la articolul 49 TFUE trebuie interpretată în sensul că, în ceea ce privește deducerile aplicate asupra cuantumului brut al unui impozit pe depozitele efectuate de clienții instituțiilor de credit având sediul central sau agenții situate pe teritoriul unei regiuni a unui stat membru,

— se opune unei deduceri de 200 000 de euro aplicate asupra cuantumului brut al acestui impozit în favoarea instituțiilor de credit al căror sediu social este situat pe teritoriul regiunii respective;

— nu se opune unor deduceri aplicate asupra cuantumului brut al impozitului menționat, de 5 000 de euro pentru fiecare agenție stabilită pe teritoriul regiunii menționate, acest quantum fiind majorat la 7 500 de euro pentru orice agenție situată într-o comună cu mai puțin de 2 000 de locuitori, cu excepția cazului în care deducerile menționate determină, în situația de fapt, o discriminare întemeiată pe locul sediului instituțiilor de credit în cauză care nu ar fi justificată, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.

Articolul 63 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că, în ceea ce privește un impozit pe depozitele efectuate de clienții instituțiilor de credit care au sediul central sau agenții situate pe teritoriul unei regiuni a unui stat membru, acesta se opune unor deduceri din cuantumul brut al impozitului respectiv egale cu creditele, împrumuturile și investițiile destinate unor proiecte realizate în această regiune, în măsura în care deducerile respective urmăresc un obiectiv de natură pur economică.

- 2) Articolul 401 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei legislații naționale care instituie un impozit datorat de instituțiile de credit ca urmare a deținerii de depozite ale clienților, a cărui bază impozabilă corespunde mediei aritmetice a soldului trimestrial al acestor depozite și care nu poate fi transferat de contribuabil asupra unor terți.

(¹) JO C 423, 16.12.2019.

**Hotărârea Curții (Camera a noua) din 25 februarie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de
Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Bartosch Airport Supply Services GmbH/Zollamt Wien**

(Cauza C-772/19) (¹)

**(Trimitere preliminară – Tariful vamal comun – Nomenclatura combinată – Clasificarea tarifară –
Pozițiile tarifare 8701 și 8705 – Interpretare – Remorcher pentru avioane)**

(2021/C 138/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurentă: Bartosch Airport Supply Services GmbH

Autoritate intimată: Zollamt Wien

Dispozitivul

Nomenclatura combinată, care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, în versiunea care rezultă din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1821 al Comisiei din 6 octombrie 2016, trebuie interpretată în sensul că poziția 8705 din această nomenclatură nu acoperă autovehiculele concepute pentru a remorca și a împinge aeronave, denumite „remorcher pentru avioane”, acestea încadrându-se la poziția 8701 din nomenclatura menționată.

(¹) JO C 27, 27.1.2020.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 25 februarie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesgericht Salzburg – Austria) – BU/Markt24 GmbH

(Cauza C-804/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială – Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 – Competența în materia contractelor individuale de muncă – Dispozițiile secțiunii 5 din capitolul II – Aplicabilitate – Contract încheiat într-un stat membru pentru un loc de muncă la o societate stabilită în alt stat membru – Lipsa desfășurării unei activități pe întreaga durată a contractului – Excludere de la aplicare a normelor naționale de competență – Articolul 21 alineatul (1) litera (b) punctul (i) – Noțiunea de „loc în care sau din care angajatul își desfășoară în mod obișnuit activitatea” – Contract de muncă – Locul de executare a contractului – Obligații ale angajatului față de angajator]

(2021/C 138/12)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesgericht Salzburg

Părțile din procedura principală

Reclamant: BU

Pârâtă: Markt24 GmbH

Dispozitivul

- 1) Dispozițiile care figurează în secțiunea 5 din capitolul II din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, intitulată „Competența în materia contractelor individuale de muncă”, trebuie interpretate în sensul că ele se aplică unei acțiuni în justiție a unui angajat cu domiciliul într-un stat membru împotriva angajatorului care are domiciliul în alt stat membru în cazul în care contractul de muncă a fost negociat și încheiat în statul membru în care angajatul avea domiciliul și prevedea că locul de desfășurare a activității se situa în statul membru al angajatorului, chiar dacă această activitate nu a fost desfășurată dintr-un motiv imputabil angajatorului.
- 2) Dispozițiile care figurează în secțiunea 5 din capitolul II din Regulamentul nr. 1215/2012 trebuie interpretate în sensul că se opun aplicării normelor naționale de competență în privința unei acțiuni precum cea menționată la punctul 1 din dispozitivul prezentei hotărâri, indiferent dacă aceste norme se dovedesc a fi mai avantajoase pentru angajat.
- 3) Articolul 21 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din Regulamentul nr. 1215/2012 trebuie interpretat în sensul că o acțiune precum cea menționată la punctul 1 din dispozitivul prezentei hotărâri poate fi introdusă la instanța de la locul în care sau din care angajatul trebuia, conform contractului de muncă, să își îndeplinească cea mai mare parte a obligațiilor sale față de angajator, fără a se aduce atingere articolului 7 punctul 5 din acest regulament.

⁽¹⁾ JO C 45, 10.2.2020.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 25 februarie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovacia) – Slovak Telekom a.s./Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

(Cauza C-857/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Concurență – Articolul 102 TFUE – Abuz de poziție dominantă – Repartizarea competențelor între Comisia Europeană și autoritățile naționale de concurență – Regulamentul (CE) nr. 1/2003 – Articolul 11 alineatul (6) – Privarea autorităților naționale de concurență de competența lor – Principiul ne bis in idem – Articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene]

(2021/C 138/13)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Părțile din procedura principală

Recurentă: Slovak Telekom a.s.

Intimat: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

Dispozitivul

- 1) Articolul 11 alineatul (6) prima teză din Regulamentul nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele [101 și 102 TFUE] trebuie interpretat în sensul că autoritățile de concurență ale statelor membre sunt private de competența lor de a aplica articolele 101 și 102 TFUE atunci când Comisia Europeană inițiază o procedură în vederea adoptării unei decizii de constatare a unei încălcări a acestor dispoziții, în măsura în care acest act formal privește aceleași încălcări presupuse ale articolelor 101 și 102 TFUE, săvârșite de aceeași întreprindere sau de aceeași întreprinderi pe aceeași piață sau pe aceleași piețe de produse și pe aceeași piață sau pe aceleași piețe geografice în aceeași perioadă sau în aceleași perioade precum cele vizate de procedura sau de procedurile inițiate anterior de aceste autorități.
- 2) Principiul ne bis in idem, astfel cum este consacrat la articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretat în sensul că se aplică încălcărilor dreptului concurenței, precum abuzul de poziție dominantă vizat la articolul 102 TFUE, și interzice ca o întreprindere să fie condamnată sau urmărită din nou pentru un comportament anticoncurențial pentru care a fost sancționată sau cu privire la care a fost declarată ca nefiind răspunzătoare printr-o decizie anterioară care nu mai poate fi atacată. În schimb, acest principiu nu este aplicabil atunci când o întreprindere este investigată și sancționată în mod separat și independent de o autoritate de concurență a unui stat membru și de Comisia Europeană pentru încălcări ale articolului 102 TFUE referitoare la piețe de produse sau piețe geografice distincte sau atunci când o autoritate de concurență a unui stat membru a fost privată de competența sa în temeiul articolului 11 alineatul (6) prima teză din Regulamentul nr. 1/2003.

⁽¹⁾ JO C 36, 3.2.2020.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 25 februarie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – Les Chirurgiens-Dentistes de France și alții/Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation, Premier ministre

(Cauza C-940/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Recunoașterea calificărilor profesionale – Directiva 2005/36/CE – Articolul 4f alineatul (6) – Reglementare națională – Admiterea posibilității unui acces parțial la una dintre profesiile care intră sub incidența mecanismului recunoașterii automate a calificărilor profesionale]

(2021/C 138/14)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Les chirurgiens-dentistes de France, fostă confédération nationale des syndicats dentaires, Confédération des syndicats médicaux français, Fédération des syndicats pharmaceutiques de France, Syndicat des biologistes, Syndicat des laboratoires de biologie clinique, Syndicat des médecins libéraux, Union dentaire, Conseil national de l'ordre des chirurgiens-dentistes, Conseil national de l'ordre des masseurs-kinésithérapeutes, Conseil national de l'ordre des infirmiers

Pârâți: Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation, Premier ministre

Dispozitivul

Articolul 4f alineatul (6) din Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2013/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013, trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei legislații care admite posibilitatea unui acces parțial la una dintre profesiile care intră sub incidența mecanismului recunoașterii automate a calificărilor profesionale prevăzut de dispozițiile titlului III capitolul III din această directivă, astfel cum a fost modificată.

⁽¹⁾ JO C 77, 9.3.2020.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 25 februarie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Luxembourg) – XI/Caisse pour l'avenir des enfants

(Cauza C-129/20) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Politica socială – Directiva 2010/18/UE – Acordul-cadru revizuit privind concediul pentru creșterea copilului – Reglementare națională care condiționează acordarea dreptului la concediu pentru creșterea copilului de ocuparea unui loc de muncă și de afilierea obligatorie pe acest temei a lucrătorului la regimul de securitate socială corespunzător la data nașterii copilului)

(2021/C 138/15)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Părțile din procedura principală

Reclamant: XI

Pârâtă: Caisse pour l'avenir des enfants

Dispozitivul

Clauza 1 punctele 1 și 2 și clauza 2 punctul 1, precum și clauza 3 punctul 1 litera (b) din Acordul-cadru privind concediul pentru creșterea copilului (revizuit) din 18 iunie 2009 care figurează în anexa la Directiva 2010/18/UE a Consiliului din 18 martie 2010 de punere în aplicare a Acordului-cadru revizuit privind concediul pentru creșterea copilului încheiat de BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP și CES și de abrogare a Directivei 96/34/CE trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale care condiționează acordarea unui drept la concediu pentru creșterea copilului de ocuparea neîntreruptă de către părintele în cauză a unui loc de muncă pentru o perioadă de cel puțin douăsprezece luni imediat înainte de începerea concediului pentru creșterea copilului. În schimb, aceste clauze se opun unei reglementări naționale care condiționează acordarea unui drept la concediu pentru creșterea copilului de statutul de lucrător al părintelui la momentul nașterii sau al adopției copilului său.

(¹) JO C 191, 8.6.2020.

Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 14 ianuarie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel București – România) – Krakvet sp. z o.o. sp.k./Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Cauza C-108/19) (¹)

[„Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 33 – Stabilirea locului efectuării operațiunilor taxabile – Livrarea de bunuri cu transport – Livrarea de bunuri expediate sau transportate de furnizor sau în numele acestuia – Vânzare prin intermediul unui site internet – Contract de transport de bunuri încheiat de client cu o societate sugerată de furnizor”]

(2021/C 138/16)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel București

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Krakvet sp. z o.o. sp.k.

Pârâte: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Dispozitivul

Articolul 33 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că, referitor la bunuri vândute prin intermediul unui site internet de către un furnizor stabilit într-un stat membru unor clienți care se află în alt stat membru, atunci când, în scopul livrării acestor bunuri, clienții respectivi, în conformitate cu opțiunile de expediere propuse de acest furnizor, aleg o societate sugerată de acest site cu care încheie un contract distinct de cel care îi leagă de furnizorul menționat pentru cumpărarea bunurilor amintite, acestea din urmă trebuie considerate ca fiind transportate „de furnizor sau în numele acestuia”, în sensul articolului 33 menționat, atunci când rolul aceluiași furnizor este preponderent în ceea ce privește inițiativa, precum și organizarea etapelor esențiale ale transportului acestorași bunuri, aspect a cărui verificare revine în sarcina instanței de trimitere, ținând seama de ansamblul împrejurărilor relevante ale litigiului principal.

(¹) JO C 172, 20.5.2019.

Ordonanța Curții (Camera a noua) din 20 ianuarie 2021 – CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Coopbox Eastern s.r.o./Comisia Europeană

(Cauza C-706/19 P) ⁽¹⁾

(Recurs – Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții – Concurență – Înțelegeri – Piața ambalajelor alimentare pentru vânzarea cu amănuntul – Recurs îndreptat împotriva motivării – Recurs vădit inadmisibil)

(2021/C 138/17)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurente: CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Coopbox Eastern s.r.o. (reprezentanți: inițial S. Bariatti, E. Cucchiara și A. Cutrupi, avvocati, ulterior E. Cucchiara, avvocato)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial P. Rossi și T. Vecchi, ulterior P. Rossi, G. Conte și C. Sjödin, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul ca fiind vădit inadmisibil.
- 2) Obligă CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA și Coopbox Eastern s.r.o. să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 383, 11.11.2019.

Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 14 ianuarie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Spetsializiran nakazatelen sad – Bulgaria) – Procedură penală privind pe UC, TD

(Cauza C-769/19) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Cooperare judiciară în materie penală – Directiva 2012/13/UE – Dreptul la informare în cadrul procedurilor penale – Articolul 6 – Dreptul la informare al persoanelor suspectate sau acuzate cu privire la drepturile lor – Articolul 47 al doilea paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Soluționarea unei cauze într-un termen rezonabil – Legislație națională care prevede închiderea procedurii judiciare în cazul unor vicii de formă ale actului de acuzare constatate de instanță – Restituirea cauzei la procuror în vederea întocmirii unui nou act de acuzare – Admisibilitate)

(2021/C 138/18)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Spetsializiran nakazatelen sad

Părțile din procedura penală principală

UC, TD

cu participarea: Spetsializirana prokuratura

Dispozitivul

Articolul 6 alineatele (1), (3) și (4) din Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale, articolul 47 al doilea paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și principiul supremației dreptului Uniunii și dreptul la respectarea demnității umane trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații naționale care, în ipoteza unui rechizitoriu afectat de vicii care constau în aceea că conținutul său este neclar, incomplet sau contradictoriu, nu permite în niciun caz procurorului să remedieze aceste vicii prin îndreptarea neregularității lor în ședința preliminară în cursul căreia au fost constatate și obligă instanța să încheie procedura jurisdicțională, precum și să restituie cauza la procuror în vederea întocmirii unui nou rechizitoriu.

(¹) JO C 27, 27.1.2020.

Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 14 ianuarie 2021 – Camelia Manéa/Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene

(Cauza C-892/19 P) (¹)

(Recurs – Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții – Funcție publică – Agent temporar – Contract pe perioadă determinată – Decizie de a nu prelungi contractul – Retragerea deciziei și adoptarea unei noi decizii de neprelungire a contractului cu efect de la data primei decizii – Acțiune în anulare și în despăgubiri – Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat)

(2021/C 138/19)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Camelia Manéa (reprezentant: M.-A. Lucas, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene (reprezentanți: M. Garnier și J. Rikkert, agenți, asistați de B. Wägenbaur, avocat)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul ca fiind în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat.
- 2) O obligă pe doamna Camelia Manéa la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 161, 11.5.2020.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 21 ianuarie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal du travail de Nivelles – Belgia) – UF/Partena, Assurances sociales pour travailleurs indépendants ASBL, Institut national d’assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)

(Cauza C-105/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Articolul 56 alineatul (2) și articolul 94 din Regulamentul de procedură al Curții – Decizie de trimitere – Lipsa de precizări cu privire la motivele care justifică necesitatea unui răspuns la întrebările preliminare pentru soluționarea unui litigiu principal – Inadmisibilitate vădită a cererii de decizie preliminară]

(2021/C 138/20)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal du travail de Nivelles

Părțile din procedura principală

Reclamant: UF

Pârâte: Partena, Assurances sociales pour travailleurs indépendants ASBL, Institut national d’assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)

Dispozitivul

Cererea de decizie preliminară formulată de tribunal du travail de Nivelles (Tribunalul pentru Litigii de Muncă din Nivelles, Belgia), prin decizia din 3 februarie 2020, este vădit inadmisibilă.

⁽¹⁾ JO C 175, 25.5.2020.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sofiyski rayonen sad (Bulgaria) la 23 septembrie 2020 – T.M.Ț., T.M.M.

(Cauza C-455/20)

(2021/C 138/21)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Sofiyski rayonen sad

Părțile din procedura principală

Reclamanți: T.M.Ț., T.M.M.

Prin Ordonanța din 27 ianuarie 2021, Curtea (Camera a șasea) a dispus radierea cauzei din registru.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Aragón (Spania) la 11 decembrie 2020 – ASADE – Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio/Consejería de Sanidad de la Diputación General de Aragón

(Cauza C-676/20)

(2021/C 138/22)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Aragón

Părțile din procedura principală

Reclamantă: ASADE – Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio

Pârâtă: Consejería de Sanidad de la Diputación General de Aragón

Întrebările preliminare

- 1) O reglementare națională care permite autorităților contractante să recurgă la convenții cu entități private fără scop lucrativ – nu doar cu asociațiile de voluntariat – în vederea prestării către persoane a oricărui tip de serviciu social în schimbul rambursării costurilor, fără a recurge la procedurile prevăzute de Directiva [2014/24/UE] privind achizițiile publice și indiferent de valoarea estimată, prin simpla calificare a acestor convenții ca fiind necontractuale, este compatibilă cu dreptul Uniunii, respectiv cu articolul 49 TFUE ⁽¹⁾ și cu articolele 76 și 77 (coroborate cu articolul 74 și cu anexa XIV) din Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 ⁽²⁾?
- 2) O reglementare națională care, în ceea ce privește prestarea de servicii de sănătate sau sociale de interes general, permite neaplicarea legislației în domeniul achizițiilor publice prin utilizarea tehnicii acțiunilor concertate, cu titlu de completare sau de substituire în raport cu administrarea directă, nu pentru motive legate de caracterul adecvat al tehnicii respective pentru prestarea corespunzătoare a serviciului, ci pentru îndeplinirea anumitor obiective de politică socială, care afectează modalitatea de prestare sau care sunt impuse agentului însărcinat cu prestarea serviciului în vederea alegerii sale drept ofertant câștigător, inclusiv în cazul în care sunt aplicabile principiile publicității, concurenței și transparenței, este compatibilă cu dreptul Uniunii, respectiv cu articolul 49 TFUE și cu articolele 76 și 77 (coroborate cu articolul 74 și cu anexa XIV) din Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, rezervarea exclusivă a acestei tehnici de intervenție în favoarea entităților fără scop lucrativ, iar nu doar a asociațiilor de voluntariat, inclusiv atunci când sunt respectate principiile transparenței și publicității, este compatibilă cu dreptul Uniunii – dispozițiile menționate anterior, precum și cu articolul 15 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie privind serviciile în cadrul pieței interne ⁽³⁾?
- 4) În lumina articolului 15 alineatul (2) litera (b) din Directiva [2006/123/CE] privind serviciile, trebuie să se interpreteze că stabilirea în favoarea autorităților contractante a posibilității de a recurge la acțiunea concertată pentru a delega gestiunea serviciilor sociale și de sănătate către entități fără scop lucrativ echivalează cu condiționarea accesului la aceste servicii în funcție de forma de organizare juridică? În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, o reglementare națională precum cea în litigiu, în privința căreia statul nu a notificat Comisiei includerea unei condiții privind forma de organizare juridică, este validă, în sensul articolului 15 alineatul (7) din Directiva privind serviciile?
- 5) În cazul unor răspunsuri afirmative la întrebările anterioare, articolele 49 și 56 TFUE, articolele 76 și 77 (coroborate cu articolul 74 și cu anexa XIV) din Directiva [2014/24/UE] privind contractele de achiziții publice, precum și articolul 15 alineatul (2) din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie privind serviciile în cadrul pieței interne trebuie interpretate în sensul că permit autorităților contractante ca, în scopul selectării unei entități fără scop lucrativ (nu doar a asociațiilor de voluntariat) cu care convine asupra prestării către persoane a tuturor tipurilor de servicii sociale – pe lângă cele prevăzute la articolul 2 alineatul (2) litera (j) din directivă – să includă, printre criteriile de selecție, *stabilirea entității în localitatea sau în zona geografică în care urmează a fi prestat serviciul?*

⁽¹⁾ JO 2012, C 326, p. 47.

⁽²⁾ JO 2014, L 94, p. 65 (privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE).

⁽³⁾ JO 2006, L 376, p. 36.

Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court (Irlanda) la 4 ianuarie 2021 – FS/Chief Appeals Officer, Social Welfare Appeals Office, Minister for Employment Affairs, Minister for Social Protection

(Cauza C-3/21)

(2021/C 138/23)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court (Irlanda)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: FS

Pârâți: Chief Appeals Officer, Social Welfare Appeals Office, Minister for Employment Affairs, Minister for Social Protection

Întrebările preliminare

- 1) Noțiunea de „revendicare” în sensul articolului 81 din Regulamentul nr. 883/2004 ⁽¹⁾ include situația de a beneficia permanent de o prestație plătită periodic de un prim stat membru (în cazul în care prestația ar fi în mod normal datorată de un al doilea stat membru) de fiecare dată când o astfel de prestație este plătită, chiar și ulterior solicitării inițiale și deciziei inițiale din partea primului stat membru de a acorda prestația?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, în împrejurările în care o cerere de prestații sociale este depusă în mod eronat în statul membru de origine, în condițiile în care ar fi trebuit depusă într-un al doilea stat membru, obligația care revine celui de al doilea stat membru în temeiul articolului 81 din Regulamentul nr. 883/2004 (în mod specific, obligația de a trata cererea adresată statului membru de origine ca fiind admisibilă în al doilea stat membru) trebuie interpretată ca fiind total independentă de obligația solicitantului de a furniza informații corecte cu privire la domiciliul său potrivit articolului 76 alineatul (4) din Regulamentul nr. 883/2004, astfel încât o cerere depusă în mod eronat în statul membru de origine trebuie să fie acceptată ca admisibilă de al doilea stat membru în sensul articolului 81, în pofida faptului că solicitantul omite să pună la dispoziție informațiile corecte cu privire la domiciliul său în conformitate cu articolul 76 alineatul (4), în termenul de depunere a unei revendicări prevăzut în legislația celui de al doilea stat membru?
- 3) Din principiul efectivității prevăzut de dreptul Uniunii rezultă că, în împrejurări precum cele din prezenta procedură [în special în împrejurări în care resortisantul Uniunii care își exercită drepturile de liberă circulație își încalcă obligația care îi revine în temeiul articolului 76 alineatul (4) de a informa autoritățile de securitate socială din statul membru de origine cu privire la schimbarea țării sale de reședință], accesul la drepturile conferite de dreptul Uniunii este lipsit de efect util prin aplicarea unei dispoziții din legislația națională a statului membru în care se exercită dreptul la liberă circulație potrivit căreia, în vederea obținerii retroactivității cererilor de alocații familiale, un resortisant al Uniunii trebuie să solicite o astfel de prestație în al doilea stat membru într-un termen de 12 luni prevăzut în ordinea juridică internă a acestui din urmă stat membru?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2004, L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court (Irlanda) la 14 ianuarie 2021 – SRS, AA/Minister for Justice and Equality

(Cauza C-22/21)

(2021/C 138/24)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court

Părțile din procedura principală

Recurenți: SRS, AA

Intimat: Minister for Justice and Equality

Întrebările preliminare

- 1) Noțiunea de membru al gospodăriei unui cetățean al Uniunii, astfel cum este utilizată la articolul 3 din Directiva 2004/38/CE ⁽¹⁾, poate fi definită astfel încât să aibă o aplicabilitate universală în întreaga Uniune și, în caz afirmativ, care este această definiție?
- 2) În cazul în care acest termen nu poate fi definit, potrivit căror criterii judecătoria trebuie să analizeze probele astfel încât instanțele naționale să poată decide în conformitate cu o listă stabilită de factori cine are sau nu are calitatea de membru al gospodăriei unui cetățean al Uniunii în scopul liberei circulații?

⁽¹⁾ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO 2004, L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sofiyski gradski sad (Bulgaria) la 4 februarie 2021 –
Procedură penală împotriva lui KT**

(Cauza C-71/21)

(2021/C 138/25)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Sofiyski gradski sad

Persoana căutată

KT

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile articolului 1 alineatele (2) și (3) din Acordul între Uniunea Europeană, Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind procedura de predare între statele membre ale Uniunii Europene și Islanda și Norvegia permit emiterea unui nou mandat de arestare în scopul aceleiași urmăririi penale împotriva unei persoane a cărei predare de către un stat membru al Uniunii Europene a fost refuzată în temeiul articolului 1 alineatul (3) din acordul menționat coroborat cu articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană și cu articolul 8 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale?
- 2) Dispozițiile articolului 1 alineatul (3) din Acordul între Uniunea Europeană și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind procedura de predare între statele membre ale Uniunii Europene și Islanda și Norvegia, ale articolului 21 alineatul (1) și ale articolului 67 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și ale articolului 6 și ale articolului 45 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene permit unui stat membru sesizat cu un mandat de arestare să reexamineze refuzul unui alt stat membru de a preda aceeași persoană în scopul aceleiași urmăririi penale, după ce persoana căutată și-a exercitat dreptul de liberă circulație și s-a mutat din statul în care a fost refuzată predarea în statul cărui îi este adresat noul mandat de arestare?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Augstākā tiesa (Senāts) (Letonia) la 4 februarie 2021 – SIA „PRODEX”/Valsts ieņēmumu dienests

(Cauza C-72/21)

(2021/C 138/26)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa (Senāts)

Părțile din procedura principală

Reclamantă-recurentă: SIA „PRODEX”

Pârâtă-intimată: Valsts ieņēmumu dienests

Întrebările preliminare

- 1) Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1006/2011 al Comisiei din 27 septembrie 2011 ⁽²⁾, trebuie interpretată în sensul că subpoziția 4418 20 din aceasta poate include rame de uși, pervazuri și praguri ca mărfuri separate?
- 2) În lumina regulii 2 litera (a) prima teză din Regulile generale pentru interpretarea Nomenclurii combinate care figurează în partea I titlul I partea A din anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1006/2011 al Comisiei din 27 septembrie 2011 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, subpoziția 4418 20 din Nomenclatura Combinată poate include de asemenea rame de uși și pervazuri, panouri de uși și praguri nefinite, cu condiția ca acestea să prezinte caracteristicile esențiale ale ramelor de uși, pervazurilor și pragurilor complete și finite?
- 3) Plăcile și formele de lemn în discuție în litigiul principal, care au un profil și un finisaj decorative care dovedesc în mod obiectiv utilizarea lor previzibilă pentru fabricarea ușilor, a ramelor de uși, a pervazurilor și a pragurilor, dar care, înainte de montarea ușii, trebuie tăiate pentru ajustarea lungimii lor și care trebuie prevăzute cu spații de prindere și, dacă este necesar, cu spații pentru balamale și pentru încuietori, trebuie clasificate la subpoziția 4418 20 sau, în funcție de caracteristicile plăcilor sau ale formelor de lemn respective, la pozițiile 4411 și 4412 din Nomenclatura combinată?

⁽¹⁾ JO 1987, L 256, p. 1, Ediție specială 2/vol.4, p.3.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1006/2011 al Comisiei din 27 septembrie 2011 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO 2011, L 282, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Administratīvā apgabaltiesa (Letonia) la 1 februarie 2021 – AS „PrivatBank”, A, B, Unimain Holdings Limited/Finanšu un kapitāla tirgus komisija

(Cauza C-78/21)

(2021/C 138/27)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Administratīvā apgabaltiesa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: AS „PrivatBank”, A, B, Unimain Holdings Limited

Pârât: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Întrebările preliminare

- 1) Împrumuturile și creditele financiare, precum și operațiunile în cont curent și în cont de depozit la instituțiile financiare (inclusiv bănci), menționate în anexa I la Directiva 88/361/CEE a Consiliului din 24 iunie 1988 pentru punerea în aplicare a articolului 67 din Tratatul [CE] ⁽¹⁾ pot fi, de asemenea, considerate circulație de capitaluri, în sensul articolului 63 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene?
- 2) O restricție (care nu rezultă în mod direct din legislația statului membru) impusă de autoritatea competentă a unui stat membru unei anumite instituții de credit, prin care i se interzice să stabilească relații de afaceri și prin care este obligată să înceteze relațiile deja existente cu persoane care nu sunt resortisanți ai Republicii Letonia, constituie o măsură a unui stat membru în sensul articolului 63 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și, prin urmare, presupune o restricție cu privire la principiul liberei circulații a capitalurilor între statele membre recunoscut în dispoziția menționată?
- 3) Restricția privind libera circulație a capitalurilor, garantată de articolul 63 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene este justificată de obiectivul de prevenire a utilizării sistemului financiar al Uniunii în scopul spălării banilor și finanțării terorismului, enunțat la articolul 1 din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei ⁽²⁾?
- 4) Mijlocul ales de statul membru – obligația impusă unei anumite instituții de credit de a nu stabili relații de afaceri și de a înceta relațiile deja existente cu persoane care nu sunt resortisanți ai unui anumit stat membru (Republica Letonia) – este adecvat pentru realizarea obiectivului de prevenire a utilizării sistemului financiar al Uniunii în scopul spălării banilor și finanțării terorismului, enunțat la articolul 1 din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei și, prin urmare, constituie o excepție prevăzută la articolul 65 alineatul (1) litera (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene?

⁽¹⁾ JO 1988, L 178, p. 5, Ediție specială, 10/vol. 1, p. 10.

⁽²⁾ JO 2015, L 141, p. 73.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal du travail de Liège (Belgia) la 15 februarie 2021 –
VW/Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)**

(Cauza C-92/21)

(2021/C 138/28)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal du travail de Liège

Părțile din procedura principală

Reclamant: VW

Pârâtă: Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Întrebările preliminare

- 1) O cale de atac instituită în dreptul intern în favoarea unui solicitant de azil invitat să obțină examinarea cererii sale de protecție internațională în alt stat membru, care nu are caracter suspensiv și poate dobândi un asemenea caracter numai în cazul privării de libertate în vederea transferului iminent constituie o cale eficientă de atac în sensul articolului 27 din Regulamentul numit Dublin III ⁽¹⁾?
- 2) Calea eficientă de atac prevăzută la articolul 27 din Regulamentul numit Dublin III trebuie înțeleasă în sensul că se opune exclusiv punerii în aplicare a unei măsuri de transfer forțat în timpul examinării căii de atac îndreptate împotriva deciziei de transfer respective sau că privește interzicerea oricărei măsuri pregătitoare în vederea îndepărtării, cum ar fi deplasarea într-un centru care asigură stabilirea unui traseu de returnare în privința solicitanților de azil invitați să obțină examinarea cererii lor de azil într-o altă țară europeană?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (JO 2013, L 182, p. 31).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Bremen (Germania) la 16 februarie 2021 –
DM/CTS Eventim AG & Co. KGaA**

(Cauza C-96/21)

(2021/C 138/29)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Bremen

Părțile din procedura principală

Reclamant: DM

Pârâtă: CTS Eventim AG & Co. KGaA

Întrebările preliminare

Articolul 16 litera (l) din Directiva 2011/83/UE ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că, atunci când profesionistul nu furnizează în mod direct consumatorului un serviciu legat de activități de agrement ci vinde consumatorului un drept de acces la un astfel de serviciu, acesta este un motiv suficient pentru a exclude dreptul de retragere al consumatorului?

⁽¹⁾ Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO 2011, L 304, p. 64).

Acțiune introdusă la 26 februarie 2021 – Republica Cehă/Republica Polonă**(Cauza C-121/21)**

(2021/C 138/30)

*Limba de procedură: polona***Părțile**

Reclamantă: Republica Cehă (reprezentanți: M. Smolek, L. Dvořáková și J. Vlácil, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Curții de Justiție

- constatarea faptului că Republica Polonă
  - întrucât a permis prelungirea cu 6 ani a autorizării extragerii lignitului fără evaluarea efectelor asupra mediului, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 alineatele (1) și (2) din Directiva 2011/92 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 4 alineatele (4) și (6), cu articolul 5 alineatele (1) și (2), precum și cu articolele 6, 7, 8 și 9 din directiva menționată;
  - întrucât a permis excluderea publicului interesat de la procedura de acordare a unei autorizații de exploatare minieră, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 6 alineatele (2)-(7), al articolului 7 alineatul (5), al articolului 8, al articolului 9 și al articolului 11 alineatul (1) din Directiva 2011/92;
  - întrucât a declarat că decizia privind EIM era cu aplicare imediată, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 11 alineatul (1) din Directiva 2011/92;
  - întrucât nu a integrat în decizia privind EIM o eventuală cale de urmat în cazul neacordării de derogări pentru corpurile de apă în cauză în temeiul articolului 4 alineatul (5) din Directiva 2000/60 ⁽²⁾, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și al articolului 4 alineatul (1) litera (b) punctul (ii) din Directiva 2000/60;
  - întrucât nu a permis intervenția publicului interesat și a Republicii Cehe în procedura de acordare a unei autorizații de exploatare minieră până în anul 2026, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 6 alineatele (2)-(7), al articolului 7 alineatele (1), (2) și (5) și al articolului 8 din Directiva 2011/92;
  - întrucât nu a publicat autorizația de exploatare minieră până în anul 2026 și nu a transmis-o Republicii Cehe într-o formă ușor de înțeles, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 9 alineatele (1) și (2) din Directiva 2011/92;
  - întrucât nu a permis controlul judiciar asupra autorizației de exploatare minieră până în anul 2026, 11 alineatul (1) din Directiva 2011/92;
  - întrucât nu a publicat autorizația de exploatare minieră până în anul 2026, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 7 din Directiva 2003/4 ⁽³⁾;
  - întrucât nu a furnizat informații complete cu privire la procedura de acordare a autorizației de exploatare minieră până în anul 2026, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul principiului cooperării loiale în sensul articolului 4 alineatul (3) TUE;
  - întrucât nu a luat suficient în considerare decizia privind EIM în autorizația de exploatare minieră până în anul 2026, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 alineatul (1) coroborat cu articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2011/92;
  - întrucât nu a prevăzut condiții de mediu suficiente în autorizația de exploatare minieră până în anul 2026, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 8a alineatul (1) litera (b) din Directiva 2011/92;
- obligarea Republicii Cehe la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă motive întemeiate pe încălcarea Directivei 2011/92, a Directivei 2000/60 și a Directivei 2003/4, precum și a Tratatului privind Uniunea Europeană (principiul cooperării loiale).

1. Republica Polonă a instituit o legislație în temeiul căreia este posibilă prelungirea cu 6 ani a unei autorizații de exploatare minieră fără evaluarea efectelor asupra mediului, în temeiul căreia procedura de acordare a unei autorizații de exploatare minieră este în majoritate fără caracter public. Procedând astfel, aceasta a încălcat Directiva 2011/92.
2. Republica Polonă a încălcat Directiva 2011/92 întrucât a declarat că decizia referitoare la condițiile de mediu aplicabile proiectului de extindere și de prelungire a activităților de extragere în mina din Turów până în anul 2044 era cu aplicare imediată, ceea ce excludea astfel o protecție jurisdicțională împotriva acestei decizii. Pe de altă parte, Republica Polonă a încălcat Directiva 2000/60 întrucât decizia referitoare la condițiile de mediu nu acoperă în mod adecvat întreaga perioadă a proiectului din punctul de vedere al efectelor exploatarea miniere asupra situației corpurilor de apă.
3. Republica Polonă a încălcat Directiva 2011/92 întrucât a împiedicat publicul interesat și Republica Cehă să intervină în procedura de acordare a autorizației finale de exploatare minieră a minei de lignit din Turów până în anul 2026, întrucât nu a publicat autorizația acordată și a transmis-o Republicii Ceha în mod incomplet și tardiv, întrucât dreptul polonez se opune unui control al acestei autorizații de către publicul interesat și, de asemenea, întrucât această autorizație nu ia în considerare, în mod corespunzător, evaluarea efectelor asupra mediului. Prin conduita sa, Republica Polonă a încălcat de asemenea Directiva 2003/4 și principiul cooperării loiale în sensul articolului 4 alineatul (3) TUE.

(¹) Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO 2012, L 26, p. 1).

(²) Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO 2000, L 327, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 6, p. 193).

(³) Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului (JO 2003, L 41, p. 26, Ediție specială, 15/vol. 9, p. 200).

Acțiune introdusă la 11 martie 2021 – Ungaria/Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-156/21)

(2021/C 138/31)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Ungaria (reprezentanți: M. Z. Fehér și M. M. Tátrai, agenți)

Pârâte: Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Curții de Justiție:

— anularea Regulamentului (UE, Euratom) 2020/2092 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2020 privind un regim general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii (¹).

În subsidiar

— anularea următoarelor dispoziții din Regulamentul 2020/2092:

— articolul 4 alineatul (1).

— articolul 4 alineatul (2) litera (h).

- articolul 5 alineatul (2).
  - articolul 5 alineatul (3) penultima teză.
  - articolul 5 alineatul 3 ultima teză.
  - articolul 4 alineatele (3) și (8).
- și
- obligarea Parlamentului European și a Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. *Primul motiv, care se întemeiază pe caracterul necorespunzător al temeiului juridic al regulamentului și pe lipsa unui temei juridic corespunzător*

Articolul 322 alineatul (1) litera (a) TFUE, dispoziție desemnată drept temei juridic al regulamentului atacat, oferă legiuitorului Uniunii posibilitatea de a adopta norme financiare referitoare la execuția bugetului Uniunii; regulamentul menționat nu conține însă astfel de norme. În consecință, temeiul juridic al regulamentului nu este cel corespunzător și acesta este lipsit de un temei juridic corespunzător.

2. *Al doilea motiv, care se întemeiază pe încălcarea articolului 7 TUE, coroborat cu articolul 4 alineatul (1) TUE, cu articolul 5 alineatul (2) TUE, cu articolul 13 alineatul (2) TUE și cu articolul 269 TFUE*

Procedura instituită de regulamentul atacat constituie o aplicare, într-o situație specifică, a procedurii la care face referire articolul 7 TUE, care nu este permisă de articolul 7 TUE. Însăși crearea unei proceduri paralele prin regulamentul atacat încalcă și eludează articolul 7 TUE. Totodată, procedura instituită de regulament este contrară repartizării competențelor definite la articolul 4 alineatul (1) TUE, încalcă principiul atribuirii consacrat la articolul 5 alineatul (2) TUE și principiul echilibrului instituțional stabilit la articolul 13 alineatul (2) TUE și încalcă articolul 269 TFUE în ceea ce privește competența atribuită Curții de Justiție.

3. *Al treilea motiv, care se întemeiază pe încălcarea principiilor generale ale dreptului Uniunii ale securității juridice și clarității normelor juridice*

Conceptele fundamentale utilizate de regulamentul atacat în parte nu sunt definite și în parte nici nu pot face obiectul unei definiții uniforme și, pentru acest motiv, nu sunt de natură să fundamenteze aprecierile și măsurile care pot fi efectuate sau adoptate în temeiul regulamentului sau pentru a permite statelor membre să identifice cu certitudinea necesară, pornind de la regulament, ce se așteaptă de la ele în legătură cu ordinea lor juridice sau cu funcționarea autorităților lor. Totodată, diferite dispoziții concrete ale regulamentului, luate atât individual, cât și împreună, implică un asemenea grad de insecuritate juridică în legătură cu aplicarea regulamentului încât reprezintă o încălcare a principiilor generale ale dreptului Uniunii ale securității juridice și clarității normelor juridice.

4. *Al patrulea motiv, referitor la anularea articolului 4 alineatul (1) din regulament*

Articolul 4 alineatul (1) din regulamentul atacat permite adoptarea unor măsuri și în cazul unui risc pentru bugetul Uniunii sau pentru interesele financiare ale Uniunii. În lipsa unei afectări concrete sau a unui impact concret, aplicarea măsurilor care pot fi adoptate în temeiul regulamentului poate fi considerată disproporționată. În plus, dispoziția menționată încalcă principiul securității juridice.

5. *Al cincilea motiv, referitor la anularea articolului 4 alineatul (2) litera (h) din regulament*

Articolul 4 alineatul (2) litera (h) din regulamentul atacat permite de asemenea, atunci când au loc alte situații sau comportamente ale autorităților care sunt relevante pentru buna gestiune financiară a bugetului Uniunii sau pentru protecția intereselor financiare ale Uniunii, să se aprecieze că s-au încălcat principiile statului de drept și să se adopte măsuri, ceea ce, în lipsa unei definiții precise a comportamentelor și a situațiilor sancționabile, încalcă principiul securității juridice.

6. Al șaselea motiv, referitor la anularea articolului 5 alineatul (2) din regulament

Potrivit articolului 5 alineatul (2) din regulamentul atacat, în cazul în care se adoptă măsuri în privința unui stat membru, cu alte cuvinte acesta este privat de fonduri provenite din bugetul Uniunii, acest lucru nu va exonera guvernul statului membru respectiv de obligația de a continua să efectueze plăți către utilizatorii finali ai programelor astfel cum fuseseră prevăzute anterior. Acest lucru, pe de o parte, este contrar temeiului juridic al regulamentului, întrucât impune o obligație ce afectează bugetul statelor membre și, pe de altă parte, încalcă dispozițiile dreptului Uniunii în materia deficitului bugetar și încalcă principiul egalității statelor membre.

7. Al șaptelea motiv, referitor la anularea articolului 5 alineatul (3) a treia teză din regulament

Potrivit articolului 5 alineatul (3) a treia teză din regulamentul atacat, măsurile care urmează să fie adoptate vor trebui să țină seama de natura, de durata, de gravitatea și de amploarea încălcărilor principiilor statului de drept, ceea ce ridică problema relației dintre încălcarea principiilor statului de drept care este constatată și impactul concret asupra bugetului Uniunii sau asupra intereselor financiare ale Uniunii și, prin urmare, este incompatibil cu temeiul juridic al regulamentului și cu articolul 7 TUE. Totodată, faptul că măsurile nu sunt definite cu precizia necesară încalcă principiul securității juridice.

8. Al optulea motiv, referitor la anularea articolului 5 alineatul (3) ultima teză din regulament

Potrivit articolului 5 alineatul (3) ultima teză din regulamentul atacat, măsurile care urmează a fi adoptate vizează, în măsura posibilului, acțiunile Uniunii afectate de încălcarea principiului statului de drept, ceea ce nu garantează existența unei relații directe între încălcarea principiilor statului de drept constatată în mod concret și măsurile care urmează a fi adoptate și, prin urmare, reprezintă o încălcare atât a principiului proporționalității, cât și, din cauza unei determinări necorespunzătoare a legăturii dintre încălcarea principiilor statului de drept constatată în mod concret și măsurile care trebuie adoptate, a principiului securității juridice.

9. Al nouălea motiv, referitor la anularea articolului 6 alineatele (3) și (8) din regulament

Potrivit articolului 6 alineatele (3) și (8) din regulamentul atacat, în evaluarea pe care o efectuează, Comisia ține seama de informațiile relevante provenite din sursele disponibile, inclusiv decizii, concluzii și recomandări ale instituțiilor Uniunii, ale altor organizații internaționale relevante și ale altor instituții recunoscute și, atunci când analizează proporționalitatea măsurilor care urmează să fie impuse, ține seama de aceste informații și orientări, ceea ce nu constituie o definire cu precizia necesară a informației utilizate. Faptul că referințele și sursele utilizate de Comisie nu sunt definite în mod corespunzător încalcă principiul securității juridice.

(¹) JO 2020., L 433I, p. 1.

Acțiune introdusă la 11 martie 2021 – Republica Polonă/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-157/21)

(2021/C 138/32)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Republica Polonă (reprezentant: B. Majczyna, agent)

Pârâte: Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea în totalitate a Regulamentului (UE, Euratom) 2020/2092 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2020 privind un regim general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii (¹);

— obligarea Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

- 1) Motiv întemeiat pe lipsa unui temei juridic valid al regulamentului

Polonia susține că un regulament adoptat în temeiul articolului 322 alineatul (1) litera (a) TFUE nu poate să prevadă condițiile pentru o încălcare a principiilor care intră sub incidența noțiunii de „stat de drept” sau să permită Comisiei și Consiliului să constate încălcarea acestor principii de către statele membre și, în consecință, să adopte, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, măsurilor pentru protecția bugetului Uniunii. Polonia susține, de asemenea, că mecanismul creat nu îndeplinește condițiile pe care trebuie să le îndeplinească un mecanism de condiționalitate și, prin urmare, este un mecanism de sancționare a statelor membre pentru nerespectarea obligațiilor care le revin în temeiul tratatelor

- 2) În subsidiar, în cazul în care Curtea ar recunoaște competența legiuitorului Uniunii de a adopta Regulamentul nr. 2020/2092, un motiv întemeiat pe baza juridică inadecvată
- 3) În subsidiar, în cazul în care Curtea ar recunoaște competența legiuitorului Uniunii de a adopta Regulamentul nr. 2020/2092, un motiv întemeiat pe încălcarea Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității
- 4) Motiv întemeiat pe încălcarea articolului 296 al doilea paragraf TFUE ca urmare a motivării insuficiente a Propunerii de regulament 2020/2092
- 5) Motiv întemeiat pe încălcarea articolului 7 TUE

Polonia susține că Regulamentul 2020/2092 stabilește un nou mecanism, neprevăzut în tratate, pentru controlul respectării principiului statului de drept de către statele membre și astfel produce efecte echivalente cu o modificare a tratatelor. Mai mult, întrucât scopul mecanismului stabilit în Regulamentul 2020/2092 coincide cu cel al procedurii instituite la articolul 7 TUE, Regulamentul 2020/2092 eludează procedura prevăzută la articolul 7 TUE, repunând în discuție legitimitatea executării unei asemenea și chiar făcând-o să rămână fără obiect.

- 6) Motiv întemeiat pe încălcarea articolului 269 primul alineat TFUE, în condițiile în care a definit valoarea „stat de drept” ca pe un concept de drept primar în sensul articolului 2 TUE printr-un instrument de drept secundar, și anume Regulamentul 2020/2092
- 7) Motiv întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) și alineatul (2) a doua teză, precum și a articolului 5 alineatul (2) TUE

Acest motiv dezvoltă argumentele prezentate în cadrul primului motiv. Polonia susține că, prin instituirea mecanismului de control al respectării principiului statului de drept de către statele membre, prevăzut de Regulamentul 2020/2092, legiuitorul Uniunii Europene a încălcat principiul atribuirii prevăzut la articolul 4 alineatul (1) și la articolul 5 alineatul (2) TUE. În plus, Polonia susține că legiuitorul a încălcat și obligația prevăzută la articolul 4 alineatul (2) a doua teză TUE de a respecta funcțiile esențiale ale statului și, în special, pe cele care au ca obiect asigurarea integrității teritoriale, menținerea ordinii publice și apărarea securității naționale.

- 8) Motiv întemeiat pe încălcarea principiului egalității statelor membre [articolul 4 alineatul (2) TUE]

Polonia susține că dispozițiile regulamentului nu garantează că constatarea unor încălcări ale principiilor statului de drept va fi precedată de o „evaluare calitativă aprofundată” care va fi obiectivă, imparțială și echitabilă. În plus, Polonia arată că procedura adoptării de măsuri pentru protecția bugetului Uniunii constituie o discriminare clară și directă împotriva statelor membre mai mici și mijlocii în raport cu statele membre mai mari.

- 9) Motiv întemeiat pe încălcarea principiului securității juridice

Polonia susține că dispozițiile Regulamentului 2020/2092, și în special condițiile pentru evaluarea încălcării principiilor statului de drept enumerate la articolele 3 și 4 alineatul (2) nu îndeplinesc cerințele de claritate și precizie.

- 10) Motiv întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității [articolul 5 alineatul (4) TUE]
- 11) Motiv întemeiat pe un abuz de putere prin adoptarea unui mecanism al cărui scop efectiv nu este protecția bugetului Uniunii Europene, ci eludarea cerințelor formale pentru inițierea procedurii menționate la articolul 7 TUE și a cerințelor de fond pentru inițierea procedurii menționate la articolul 258 TFUE

(¹) JO 2020, L 433I, p.1.

Ordonanța președintelui Camerei a cincea a Curții din 11 ianuarie 2021 – Comisia Europeană/Ungaria

(Cauza C-761/19) (¹)

(2021/C 138/33)

Limba de procedură: maghiara

Președintele Camerei a cincea a Curții a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 77, 9.3.2020.

Ordonanța președintelui Camerei a șasea a Curții din 30 noiembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal d'instance de Rennes – Franța) – Caisse de Crédit Mutuel Le Mans Pontlieue/OG

(Cauza C-865/19) (¹)

(2021/C 138/34)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 54, 17.2.2020.

Ordonanța președintelui Curții din 27 noiembrie 2020 – Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Andalucía, Ceuta y Melilla – Spania) – ZP/Delegación del Gobierno en Melilla

(Cauza C-38/20) (¹)

(2021/C 138/35)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 137, 27.4.2020.

Ordonanța președintelui Curții din 18 ianuarie 2021 – Comisia Europeană/Republica Italiană**(Cauza C-227/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 138/36)

Limba de procedură: italiana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 255, 3.8.2020.**Ordonanța președintelui Curții din 22 ianuarie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal du travail du Brabant wallon – Belgia) – PR/Agence fédérale pour l’Accueil des demandeurs d’asile (Fedasil)****(Cauza C-335/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 138/37)

Limba de procedură: franceza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 313, 21.9.2020.**Ordonanța președintelui Curții din 25 ianuarie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberlandesgericht Wien – Austria) – Österreichische Apothekerkammer/HA****(Cauza C-407/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 138/38)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 443, 21.12.2020.**Ordonanța președintelui Curții din 22 ianuarie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Noord-Holland – Țările de Jos) – P/Swiss International Air Lines AG****(Cauza C-512/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 138/39)

Limba de procedură: neerlandeza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 443, 21.12.2020.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2021 – Ryanair /Comisia

(Cauza T-238/20) ⁽¹⁾

[„Ajutoare de stat – Piața transportului aerian în Suedia, dinspre Suedia și cu destinația Suedia – Garanții pentru împrumuturi prin care se urmărește sprijinirea companiilor aeriene în cadrul pandemiei de COVID 19 – Decizie de a nu ridica obiecții – Cadru temporar pentru măsuri de ajutor de stat – Măsură destinată să remedieze perturbări grave ale economiei unui stat membru – Libera prestare a serviciilor – Egalitate de tratament – Proporționalitate – Criteriul deținerii unei licențe emise de autoritățile suedeze – Lipsa unei evaluări comparative a efectelor pozitive ale ajutorului și a efectelor negative ale acestuia asupra condițiilor schimburilor comerciale și asupra menținerii unei concurențe nedenaturate – Articolul 107 alineatul (3) litera (b) TFUE – Ratio legis – Obligația de motivare”]

(2021/C 138/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Ryanair DAC (Swords, Irlanda) (reprezentanți: E. Vahida, F. C. Laprêvot, S. Rating și I.-G. Metaxas-Maranghidis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. L. Flynn, S. Noë și F. Tomat, agenți)

Intervenienți în susținerea pârâtei: Republica Franceză (reprezentanți: E. de Moustier, C. Mosser, A. Daniel și P. Dodeller, agenți), Regatul Suediei (reprezentanți: C. Meyer-Seitz, H. Eklinder, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, H. Shev, R. Shahsavan Eriksson și J. Lundberg, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei C(2020) 2366 final a Comisiei din 11 aprilie 2020 privind ajutorul de stat SA.56812 (2020/N) – Suedia – COVID-19: schemă de garanții pentru împrumuturi în favoarea companiilor aeriene.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Ryanair DAC să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană, inclusiv cheltuielile de judecată efectuate în cadrul cererii de aplicare a regimului de confidențialitate.
- 3) Republica Franceză și Regatul Suediei suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 209, 22.6.2020.

Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2021 – Ryanair/Comisia(Cauza T-259/20) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat – Piața franceză a transportului aerian – Moratoriu privind plata taxei de aviație civilă și a taxei de solidaritate pe biletele de avion, datorate lunar în perioada cuprinsă între lunile martie și decembrie 2020, în cadrul pandemiei de COVID 19 – Decizie de a nu ridica obiecții – Ajutor destinat reparării pagubelor provocate de un eveniment extraordinar – Libera prestare a serviciilor – Egalitate de tratament – Criteriul deținerii unei licențe emise de autoritățile franceze – Proporționalitate – Articolul 107 alineatul (2) litera (b) TFUE – Obligația de motivare”)

(2021/C 138/41)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Ryanair DAC (Swords, Irlanda) (reprezentanți: E. Vahida, F. C. Laprêvotte, S. Rating și I.-G. Metaxas-Maranghidis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn, S. Noë și C. Georgieva-Kecsmar, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Republica Franceză (reprezentanți: E. de Moustier, C. Mosser, A. Daniel și P. Dodeller, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei C(2020) 2097 final a Comisiei din 31 martie 2020 privind ajutorul de stat SA.56765 (2020/N) – Franța – COVID-19 – Moratoriu privind plata taxelor aeronautice în favoarea întreprinderilor de transport public aerian

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Ryanair DAC să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană, inclusiv cheltuielile de judecată efectuate în cadrul cererii de aplicare a regimului de confidențialitate.
- 3) Republica Franceză suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 215, 29.6.2020.

Ordonanța Tribunalului din 12 februarie 2021 – sprd.net/EUIPO – Shirtlabor (I love)(Cauza T-19/20) ⁽¹⁾

[„Acțiune în anulare – Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene figurative I love – Motiv absolut de refuz – Lipsa caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Marcă constituită dintr-un slogan publicitar – Obligația de motivare – Articolul 94 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001 – Inaplicabilitatea articolului 16 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul delegat (UE) 2018/625 – Admisibilitatea unor elemente de probă – Articolul 97 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001 – Imparțialitate – Articolul 95 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001 – Acțiune vădit nefondată”]

(2021/C 138/42)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: sprd.net AG (Leipzig, Germania) (reprezentant: J. Hellenbrand, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: S. Hanne, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: Shirtlabor GmbH (Münster, Germania) (reprezentant: O. Wallscheid, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 18 octombrie 2019 (cauza R 5/2019-5), privind o procedură de declarare a nulității între Shirtlabor și sprd.net.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă sprd.net AG la plata cheltuielilor de judecată, precum și pe cele efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).
- 3) Obligă Shirtlabor GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 68, 2.3.2020.

Ordonanța Tribunalului din 11 februarie 2021 – Fryč/Comisia

(Cauza T-92/20) ⁽¹⁾

(„Răspundere extracontractuală – Ajutoare de stat – Regulamente de exceptare pe categorii – Program de ajutoare acordate de autoritățile ceha în favoarea anumitor întreprinderi – Decizie a Comisiei de aprobare a programului menționat – Acțiune în anulare respinsă ca tardivă – Prejudiciu pretins cauzat de actele Comisiei și ale instanțelor Uniunii – Prescripție – Acțiune în parte vădit inadmisibilă – Legătură de cauzalitate – Acțiune în parte vădit nefondată”)

(2021/C 138/43)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamant: Petr Fryč (Pardubice, Republica Cehă) (reprezentant: Š. Oharková, avocată)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: G. Braga da Cruz, C. Georgieva-Kecsma și K. Walkerová, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE prin care se urmărește repararea prejudiciului pe care reclamantul pretinde că l-a suferit ca urmare, în primul rând, a adoptării Regulamentului (CE) nr. 800/2008 al Comisiei din 6 august 2008 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața comună în aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat (Regulament general de exceptare pe categorii de ajutoare) (JO 2008, L 214, p. 3), în al doilea rând, a adoptării de către Comisie a deciziei din 3 decembrie 2007 și a nepublicării de decizii menționate, în al treilea rând, a lacunelor în examinarea de către Comisie a plângerilor depuse de reclamant în perioada 2016-2018 și, în al patrulea rând, a Ordonanței din 5 septembrie 2019, Fryč/Comisia (C-230/19 P, nepublicată, EU:C:2019:685), și a Ordonanței din 15 ianuarie 2019, Fryč/Comisia (T-513/18, nepublicată, EU:T:2019:22)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.

- 2) Nu mai este necesară pronunțarea asupra cererii de intervenție formulate de Republica Cehă.
- 3) Îl obligă pe domnul Petr Fryč să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană, cu excepția celor aferente cererii de intervenție.
- 4) Domnul Petr Fryč și Comisia suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată aferente cererii de intervenție.

(¹) JO C 161, 11.5.2020.

Ordonanța Tribunalului din 11 februarie 2021 – Sam McKnight/EUIPO – Carolina Herrera (COOL GIRL)

(Cauza T-176/20) (¹)

(„Marcă a Uniunii Europene – Revocarea deciziei atacate – Dispariția obiectului litigiului – Nepronunțare asupra fondului”)

(2021/C 138/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Sam McKnight Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: V. von Bomhard și J. Fuhrmann, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: P. Sipos, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: Carolina Herrera Ltd (New York, New York, Statele Unite) (reprezentanți: E. Stoyanov Edisonov și I. Robledo McClymont, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 30 ianuarie 2020 (cauza R 689/2019 4) privind o procedură de opoziție între Carolina Herrera și Sam McKnight.

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra acțiunii.
- 2) Obligă Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Sam McKnight Ltd și Carolina Herrera Ltd.

(¹) JO C 191, 8.6.2020.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 8 februarie 2021 – PNB Banka/BCE

(Cauza T-230/20 R)

(„Măsuri provizorii – Politica economică și monetară – Supraveghere prudențială a instituțiilor de credit – Misiuni specifice de supraveghere încredințate BCE – Decizie de retragere a autorizației unei instituții de credit – Cerere de suspendare a executării – Lipsa urgenței”)

(2021/C 138/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: PNB Banka AS (Riga, Letonia) (reprezentant: O. Behrends, avocat)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (reprezentanți: F. Bonnard, V. Hümpfner și C. Hernández Saseto, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Republica Letonă (reprezentanți: K. Pommere, V. Soņeca și E. Bārdiņš, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE și având ca obiect suspendarea executării deciziei BCE din 17 februarie 2020 privind retragerea autorizației reclamantei

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ațiune introdusă la 19 decembrie 2020 – Comisia/CEVA și alții

(Cauza T-748/20)

(2021/C 138/46)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Estrada de Solà, și M. Ilkova, agenți, asistați de E. Bouttier, avocat)

Pârât: Centre d'étude et de valorisation des algues SA (CEVA) (Pleubian, Franța), SELARL TCA, în calitate de mandatar judiciar în procedura de salvagardare a CEVA (Saint-Brieuc, Franța), și SELARL AJIRE, în calitate de comisar pentru punerea în aplicare a planului de salvagardare a CEVA (Rennes, Franța)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- obligarea CEVA, reprezentat de președintele său, la plata către reclamantă a sumei de 234 491,02 euro corespunzătoare sumei de 168 220,16 euro cu titlu principal și sumei de 66 270,86 euro cu titlu de dobânzi de întârziere;
- obligarea CEVA la plata cheltuielilor de judecată în prezenta cauză.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe temeinicia cererii introductive în temeiul clauzei compromisorii din contractul de subvenție nr. Q5RS-2000-31334, care prevede la articolul 5 că Tribunalul de Primă Instanță al Comunităților Europene (devenit „Tribunalul Uniunii Europene”), și, în caz de apel, Curtea de Justiție a Comunităților Europene (devenită „Curtea de Justiție a Uniunii Europene”) sunt singurele competente să se pronunțe cu privire la orice litigiu între Comunitate (devenită „Uniunea”), pe de o parte, și contractanții, pe de altă parte, având ca obiect validitatea, aplicarea sau orice altă interpretare a contractului respectiv.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe obligația de a solicita comisarului pentru punerea în aplicare a planului de salvagardare și mandatarului judiciar din procedura de salvagardare a CEVA în temeiul deschiderii unei proceduri de salvagardare în privința sa. Astfel, reclamanta consideră că, întrucât prezenta acțiune este ulterioară adoptării planului de salvagardare, creditorul trebuie să pună în discuție nu numai comisarul pentru punerea în aplicare a planului de salvagardare, ci și mandatarul judiciar ca organe care intervin în procedura de verificare și de admitere a creanțelor.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe fraudă CEVA și pe neregularități financiare grave care ar fi fost constatate în cadrul unui audit. Reclamanta arată în special că instanțele franceze au arătat că declarațiile frauduloase cu privire la numărul de ore consacrate diverselor proiecte pentru care CEVA a primit subvenții de la Uniunea Europeană constituiau o încălcare de către acesta din urmă a obligațiilor sale contractuale. Ar rezulta astfel o obligație de rambursare a avansurilor aprobate de reclamantă care rezultau din caracterul fraudulos al actelor care ar fi fost comise de CEVA.

Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2021 – EVH/Comisia

(Cauza T-53/21)

(2021/C 138/47)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: EVH GmbH (Halle [Saale], Germania) (reprezentanți: I. Zenke și T. Heymann, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei pârâtei din 17 septembrie 2019 de declarare a compatibilității concentrării E.ON/innogy cu piața internă, cazul M.8870 (JO 2020, C 379, p. 16);
- obligarea pârâtei la prezentarea dosarelor M.8870 și M.8871 privind discuția dintre pârâtă și părțile implicate în concentrare înainte și în cursul procedurii, notificarea separată a părților la tranzacție și schimbul de opinii al acestora în cursul procedurii;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor reclamantei cu avocații și cheltuielile de călătorie efectuate în cursul procedurii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive.

1. Primul motiv: decizia de autorizare ar prezenta vicii de formă.

- Concentrarea M.8870, a cărei autorizare este contestată în cauză, a scindat în mod eronat etapele de creare de valoare adăugată ale sectorului energiei de fuziunea globală dintre RWE AG (RWE) și E.ON SE (E.ON). Operațiunea globală ar fi puternic interconectată și ar cuprinde, pe lângă transferul către E.ON a filialei RWE, innogy SE (innogy), achiziționarea de către RWE a activelor de producție ale E.ON, care a fost autorizată separat de pârâtă (cazul M.8871), și achiziționarea de către RWE a unei participații de 16,67 % în E.ON, care a fost autorizată de către Oficiul federal al concurenței. În plus, pârâta nu a consultat-o în mod corespunzător pe reclamantă și a motivat tardiv și insuficient decizia.

2. Al doilea motiv: pârâta ar fi evaluat insuficient situația de fapt.

- La definirea pieței relevante a produsului, pârâta nu a examinat, referitor la furnizarea gazului și energiei electrice clienților germani casnici și întreprinderilor mici (CIM), din perspectiva cumpărătorului, impactul asupra definirii pieței produsului a omogenității bunurilor, a unității scopului utilizării și a altor factori importanți ai furnizării către acești clienți. Prin urmare, aceasta a considerat incorect că existau piețe diferite pentru furnizarea de bază și pentru furnizarea în temeiul contractelor speciale.

- Pârâta nu a clarificat, la definirea geografică a pieței, felul în care cererea și oferta pentru furnizarea CIM ar fi asigurate local și a ignorat așadar structura locală efectivă, diferențiată prin codul poștal.
  - În privința raporturilor pe piețele locale CIM, gruparea portofoliilor clienți ale E.ON și Innogy în zonele lor de furnizare stabilite, prezența dominantă a E.ON pe canalele de distribuție centrale Google, Verivox și Check24 și abilitatea de a exclude furnizori terți nu au fost evaluate (corect).
  - De asemenea, evaluarea afacerii de rețea ar fi insuficientă. Acest lucru este valabil atât pentru penetrarea pe piață a E.ON la achiziționarea de echipamente și servicii de rețea, de rețea IT și a gamei proprii de servicii legate de rețea pentru terți la operarea rețelelor de distribuție, cât și pentru concurența pentru înseși rețelele de distribuție (așa numita concurență pentru contracte). În special, consecințele viitoare ale eliminării innogy ca concurentă a E.ON în cadrul concurenței pentru contracte nu ar fi fost anticipate sau ar fi fost anticipate greșit.
  - Afacerea inovatoare la interfața dintre afacerea de distribuție și de rețea dominată de E.ON ar fi fost analizată numai punctual, printre altele cu referire la importanța metrologiei ca poartă de acces către soluții de produs inovatoare și la rolul E.ON în aceasta. Pentru E-mobility, care cunoaște o creștere uriașă, ar fi fost luată în considerare numai operarea de stații de încărcare pe autostrada, care reprezintă însă numai o parte a pieței. Importantele teme de viitor privind Big Data și produsele inovatoare (bundle) ar fi fost tratate foarte pe scurt.
  - Evaluarea în ansamblu s-ar baza în mod nejustificat pe considerații privind trecutul. Consecințele asupra anilor viitori (de exemplu prin insuficiența crescândă a profesioniștilor în dezvoltarea de rețele, prin importanța sporită a datelor etc.) nu ar fi fost examinate.
3. Al treilea motiv: pârâta ar fi săvârșit o eroare vădită de apreciere stabilind că concentrarea era compatibilă cu concurența și ca urmare a deficiențelor evaluării sale.
- Pârâta ar fi delimitat în mod vădit incorect piața produsului în cadrul distribuției către CIM întrucât nu a definit ca o piață unitară furnizarea de energie electrică către CIM prin furnizarea de bază și furnizarea în temeiul contractelor speciale.
  - Evaluarea pârâtei cu privire la puterea pe piață a E.ON în furnizarea CIM a fost sistematic incorectă deoarece pârâta, limitând-o deja în mod incorect la furnizarea în temeiul contractelor speciale, a considerat greșit că piața era una națională, iar nu una compusă din multiple piețe locale. Prin urmare, ea a tratat superficial cotele de piață locale (crescânde) ale E.ON market care erau de 70 % sau mai mari.
  - De asemenea pârâta a caracterizat greșit ca nefiind preocupantă prezența extinsă și poziția superioară a E.ON în cadrul concurenței pentru contracte de rețea și, procedând astfel, printre altele, a apreciat greșit efectele negative asupra concurenței ale eliminării innogy.
  - Puterea pe piață a E.ON nu ar fost recunoscută din cauza diferențierii incorecte între varii piețe ale produsului, prin care ar fi fost subestimată și afectarea concurenței în afaceri inovatoare. Același lucru s-ar fi întâmplat cu privire la sectorul E-Mobility pentru care ar fi fost recunoscute doar consecințe negative punctuale pentru operarea de stații de încărcare pe autostrada.
  - Pârâta ar fi evaluat vădit eronat și efectele anticoncurențiale care ar reieși din accesul îmbunătățit al E.ON la tot mai multe date.
  - Pârâta ar fi ignorat că scindarea etapelor de creare de valoare adăugată ale sectorului energiei între E.ON și RWE a constituit o restrângere a concurenței incompatibilă cu articolul 101 TFUE.

- În sfârșit, cerințele minime ale pârâtei limitate pentru piața germană la segmentele de nișă ale energiei pentru încălzire și stațiilor de încărcare pe autostradă nu ar fi adaptate pentru înlăturarea preocupărilor existente privind concurența. Acestea nu ar fi privit piețele afectate de concentrare și ar fi fost irelevante pentru asigurarea concurenței.

Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2021 – Stadtwerke Leipzig/Comisia

(Cauza T-55/21)

(2021/C 138/48)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Stadtwerke Leipzig GmbH (Leipzig, Germania) (reprezentanți: I. Zenke și T. Heymann, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei pârâtei din 17 septembrie 2019 de declarare a compatibilității concentrării E.ON/innogy cu piața internă, cazul M.8870 (JO 2020, C 379, p. 16);
- obligarea pârâtei la prezentarea dosarelor M.8870 și M.8871 privind discuția dintre pârâtă și părțile implicate în concentrare înainte și în cursul procedurii, notificarea separată a părților la tranzacție și schimbul de opinii al acestora în cursul procedurii;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor reclamantei cu avocații și cheltuielile de călătorie efectuate în cursul procedurii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive, care sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cauza T-53/21, EVH/Comisia.

Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2021 – TEAG/Comisia

(Cauza T-56/21)

(2021/C 138/49)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: TEAG Thüringer Energie AG (Erfurt, Germania) (reprezentanți: I. Zenke și T. Heymann, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei pârâtei din 17 septembrie 2019 de declarare a compatibilității concentrării E.ON/innogy cu piața internă, cazul M.8870 (JO 2020, C 379, p. 16);

- obligarea pârâtei la prezentarea dosarelor M.8870 și M.8871 privind discuția dintre pârâtă și părțile implicate în concentrare înainte și în cursul procedurii, notificarea separată a părților la tranzacție și schimbul de opinii al acestora în cursul procedurii;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor reclamantei cu avocații și cheltuielile de călătorie efectuate în cursul procedurii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive, care sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cauza T-53/21, EVH/Comisia.

Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2021 – GWS Stadtwerke Hameln GmbH/Comisia

(Cauza T-58/21)

(2021/C 138/50)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: GWS Stadtwerke Hameln GmbH (Hameln, Germania) (reprezentanți: I. Zenke și T. Heymann, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei pârâtei din 17 septembrie 2019 de declarare a compatibilității concentrării E.ON/innogy cu piața internă, cazul M.8870 (JO 2020, C 379, p. 16);
- obligarea pârâtei la prezentarea dosarelor M.8870 și M.8871 privind discuția dintre pârâtă și părțile implicate în concentrare înainte și în cursul procedurii, notificarea separată a părților la tranzacție și schimbul de opinii al acestora în cursul procedurii;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor reclamantei cu avocații și cheltuielile de călătorie efectuate în cursul procedurii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive, care sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cauza T-53/21, EVH/Comisia.

Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2021 – eins energie in sachsen/Comisia

(Cauza T-59/21)

(2021/C 138/51)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: eins energie in sachsen GmbH & Co. KG (Chemnitz, Germania) (reprezentanți: I. Zenke și T. Heymann, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei pârâtei din 17 septembrie 2019 de declarare a compatibilității concentrării E.ON/innogy cu piața internă, cazul M.8870 (JO 2020, C 379, p. 16);
- obligarea pârâtei la prezentarea dosarelor M.8870 și M.8871 privind discuția dintre pârâtă și părțile implicate în concentrare înainte și în cursul procedurii, notificarea separată a părților la tranzacție și schimbul de opinii al acestora în cursul procedurii;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor reclamantei cu avocații și cheltuielile de călătorie efectuate în cursul procedurii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive, care sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cauza T-53/21, EVH/Comisia.

Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2021 – Naturstrom/Comisia**(Cauza T-60/21)**

(2021/C 138/52)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Naturstrom AG (Düsseldorf, Germania) (reprezentanți: I. Zenke și T. Heymann, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei pârâtei din 17 septembrie 2019 de declarare a compatibilității concentrării E.ON/innogy cu piața internă, cazul M.8870 (JO 2020, C 379, p. 16);
- obligarea pârâtei la prezentarea dosarelor M.8870 și M.8871 privind discuția dintre pârâtă și părțile implicate în concentrare înainte și în cursul procedurii, notificarea separată a părților la tranzacție și schimbul de opinii al acestora în cursul procedurii;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor reclamantei cu avocații și cheltuielile de călătorie efectuate în cursul procedurii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive, care sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cauza T-53/21, EVH/Comisia.

A acțiune introdusă la 29 ianuarie 2021 – EnergieVerbund Dresden/Comisia**(Cauza T-61/21)**

(2021/C 138/53)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: EnergieVerbund Dresden GmbH (Dresda, Germania) (reprezentanți: I. Zenke și T. Heymann, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei pârâtei din 17 septembrie 2019 de declarare a compatibilității concentrării E.ON/innogy cu piața internă, cazul M.8870 (JO 2020, C 379, p. 16);
- obligarea pârâtei la prezentarea dosarelor M.8870 și M.8871 privind discuția dintre pârâtă și părțile implicate în concentrare înainte și în cursul procedurii, notificarea separată a părților la tranzacție și schimbul de opinii al acestora în cursul procedurii;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor reclamantei cu avocații și cheltuielile de călătorie efectuate în cursul procedurii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive, care sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cauza T-53/21, EVH/Comisia.

A acțiune introdusă la 29 ianuarie 2021 – GGEW/Comisia**(Cauza T-62/21)**

(2021/C 138/54)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: GGEW, Gruppen-Gas- und Elektrizitätswerk Bergstraße AG (Bensheim, Germania) (reprezentanți: I. Zenke și T. Heymann, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei pârâtei din 17 septembrie 2019 de declarare a compatibilității concentrării E.ON/innogy cu piața internă, cazul M.8870 (JO 2020, C 379, p. 16);
- obligarea pârâtei la prezentarea dosarelor M.8870 și M.8871 privind discuția dintre pârâtă și părțile implicate în concentrare înainte și în cursul procedurii, notificarea separată a părților la tranzacție și schimbul de opinii al acestora în cursul procedurii;

- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor reclamantei cu avocații și cheltuielile de călătorie efectuate în cursul procedurii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive, care sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cauza T-53/21, EVH/Comisia.

Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2021 – Stadtwerke Frankfurt am Main/Comisia

(Cauza T-63/21)

(2021/C 138/55)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Stadtwerke Frankfurt am Main Holding GmbH (Frankfurt am Main, Germania) (reprezentanți: C. Schalast, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei pârâtei din 17 septembrie 2019, cazul M.8870;
- conexarea cauzei, în sensul articolului 68(5) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, cu cauzele referitoare la același caz M.8870, pe baza legăturii dintre acestea, pentru pronunțarea deciziei prin care se finalizează judecata;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii împotriva Deciziei Comisiei din 17 septembrie 2019 de declarare a compatibilității concentrării E.ON/innogy cu piața internă, cazul M.8870 (JO 2020, C 379, p. 16), reclamanta invocă în esență un motiv, și anume încălcarea Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului (!). În acest sens, ea se bazează pe următoarele argumente:

1. Separarea proiectului de concentrare în trei părți de tranzacție.

- Prin separarea arbitrară a proiectului de concentrare, pârâta ar fi încălcat tratatele Uniunii Europene și dispozițiile Regulamentului privind concentrările economice. În special, aceasta ar fi încălcat dispoziții de procedură privind concentrările economice și astfel nu ar fi luat în considerare sau nu ar fi luat corect în considerare circumstanțe determinante. Aici se încadrează în special neluarea în considerare a ansamblului juridic, economic și factual al întregului proiect de concentrare, încadrarea greșită a tranzacției ca Asset Swap, neluarea în considerare a efectelor concurențiale prin contraprestația participării RWE AG cu 16,67 % în E.ON SE, precum și aprecierea greșită a efectelor concurențiale ale tranzacției.

2. Evaluarea greșită a proiectului de concentrare și a efectelor sale asupra pieței interne europene

- Pârâta a omis de asemenea să efectueze delimitarea regulamentară a pieței. În plus, ea ar s-ar fi bazat pe o marjă de apreciere eronată referitor la efectele tranzacției și ar fi evaluat în mod necorespunzător efectele asupra concurenței. În acest sens, ea s-ar fi bazat în plus pe o situație de fapt eronată. Prin urmare, pârâta a ajuns la concluzia greșită că concentrarea, pe de o parte, a putut fi evaluată în mod separat și, pe de altă parte, nu are un impact negativ asupra concurenței la nivelul Uniunii.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (JO 2004, L 24, p. 1, Ediție specială, 087vol. 1, p. 201).

Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2021 – Mainova/Comisia

(Cauza T-64/21)

(2021/C 138/56)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Mainova AG (Frankfurt am Main, Germania) (reprezentant: C. Schallast, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei pârâtei din 17 septembrie 2019, cazul M.8870;
- conexarea cauzei, în sensul articolului 68(5) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, cu cauzele referitoare la același caz M.8870, pe baza legăturii dintre acestea, pentru pronunțarea deciziei prin care se finalizează judecata.
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii împotriva Deciziei Comisiei din 17 septembrie 2019 de declarare a compatibilității concentrării E.ON/innogy cu piața internă, cazul M.8870 (JO 2020, C 379, p. 16), reclamanta invocă un motiv, care este în esență identic sau similar cu cel invocat în cauza T-63/21, Stadtwerke Frankfurt am Main/Comisia.

Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2021 – enercity/Comisia

(Cauza T-65/21)

(2021/C 138/57)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: enercity AG (Hanovra, Germania) (reprezentați: C. Schallast, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei pârâtei din 17 septembrie 2019, cazul M.8870;

- conexarea cauzei, în sensul articolului 68(5) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, cu cauzele referitoare la același caz M.8870, pe baza legăturii dintre acestea, pentru pronunțarea deciziei prin care se finalizează judecata.
- obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii împotriva Deciziei Comisiei din 17 septembrie 2019 de declarare a compatibilității concentrării E.ON/innogy cu piața internă, cazul M.8870 (JO 2020, C 379, p. 16), reclamanta invocă un motiv, care este în esență identic sau similar cu cel invocat în cauza T-63/21, Stadtwerke Frankfurt am Main/Comisia.

Acțiune introdusă la 28 ianuarie 2021 – QA/Comisia

(Cauza T-68/21)

(2021/C 138/58)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: QA (reprezentant: C. Roth, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- obligarea Comisiei Europene la plata sumei de 397 038,3 euro [către QA] pentru prejudiciul material suferit de aceasta ca urmare a încălcării de către Comisie a principiilor proporționalității, bunei administrări și a dreptului la apărare, astfel cum rezultă acestea din dreptul Uniunii Europene;
- obligarea Comisiei Europene la plata sumei de 100 000 de euro [către QA] pentru prejudiciul moral suferit de aceasta, ca urmare a încălcării principiului proporționalității, astfel cum rezultă acesta din dreptul Uniunii Europene;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor nerambursabile.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive, dintre care primele trei privesc prejudiciul moral pe care aceasta pretinde că l-ar fi suferit ca urmare a câștigului nerealizat din remunerația sa actuală și viitoare, iar al patrulea privește prejudiciul moral pe care aceasta pretinde că l-ar fi suferit ca urmare a atingerii aduse reputației sale.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității de către Comisia Europeană, care constituie astfel o nelegalitate al cărei autor ar fi aceasta și care i-ar fi cauzat un prejudiciu reclamantei.
  2. Al doilea motiv, întemeiat pe nerespectarea dreptului la apărare de către Comisia Europeană, care constituie astfel o nelegalitate al cărei autor ar fi aceasta și care i-ar fi cauzat un prejudiciu reclamantei.
  3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului bunei administrări de către Comisia Europeană, care constituie astfel o nelegalitate al cărei autor ar fi aceasta și care i-ar fi cauzat un prejudiciu reclamantei.
  4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității de către Comisia Europeană, care constituie astfel o nelegalitate al cărei autor ar fi aceasta și care i-ar fi cauzat un prejudiciu reclamantei.
-

Acțiune introdusă la 4 februarie 2021 – PIC CO/EUIPO – Haribo Ricqles Zan (P.I.C. Co.)**(Cauza T-73/21)**

(2021/C 138/59)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile***Reclamantă:* PIC CO AD (Kazichene, Bulgaria) (reprezentant: A. Ivanova, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Haribo Ricqles Zan (Marsilia, Franța)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Titularul mărcii în litigiu:* reclamanta*Marca în litigiu:* marca Uniunii Europene figurativă P.I.C. Co. – marca Uniunii Europene nr. 15 400 138*Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO:* procedură de declarare a nulității*Decizia atacată:* Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 27/11/2020 în cauza R 1847/2019-5**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate.

Motivul invocat (Motivele invocate)

— încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 a Parlamentului European și a Consiliului.

Acțiune introdusă la 4 februarie 2021 – QC/Comisia**(Cauza T-77/21)**

(2021/C 138/60)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* QC (reprezentant: F. Moyses, avocat)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea deciziei implicite de refuz care a intervenit la data de 8 noiembrie 2020;

— dispunerea recalculării drepturilor la pensie ale lui [QC] cu efect de la 1 mai 2020 pe baza tuturor cotizațiilor reale în sistemul social spaniol;

- acordarea în favoarea reclamantului a sumei corespunzătoare diferenței dintre suma recalculată a pensiei sale și suma încasată efectiv de [QC], pe perioada cuprinsă între 1 mai 2020 și data predictibilă a recalculării drepturilor la pensie, sumă majorată cu dobânzile legale, care trebuie calculată de la data plății sumei respective sau din ziua introducerii reclamației ori din ziua introducerii prezentei acțiuni, sub rezerva unei majorări a acestei sume pentru lunile care au urmat lunii ianuarie a anului 2021, până la anularea deciziei implicate de refuz atacate;
- acordarea în favoarea reclamantului a sumei de 25 000 de euro (douăzeci și cinci de mii de euro) cu titlu de prejudiciu material;
- acordarea în favoarea reclamantului a sumei de 50 000 de euro (cincizeci de mii de euro) cu titlu de prejudiciu moral;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 45 și 48 TFUE care consacră libera circulație a lucrătorilor și protecția drepturilor sociale în cadrul liberei circulații a lucrătorilor și, mai precis, întemeiat pe încălcarea protecției drepturilor sociale ale unui cetățean al Uniunii Europene care a lucrat pentru o organizație internațională exercitându-și totodată libera circulație în cadrul Uniunii Europene. Potrivit reclamantului, această încălcare se exprimă de asemenea prin încălcarea altor norme de drept al Uniunii Europene, printre care:
  - Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO 1971, L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26);
  - articolul 7 și articolul 11 alineatul 2 din anexa VIII din Statutul funcționarilor Uniunii Europene, și;
  - articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2004, L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82).
2. Al doilea motiv, privind cererea de despăgubiri a reclamantului, întemeiat pe prejudiciul material și moral pe care acesta l-ar fi suferit din cauza nerecunoașterii drepturilor sale la pensie.

Acțiune introdusă la 12 februarie 2021 – Paesen/SEAE

(Cauza T-88/21)

(2021/C 138/61)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Sandra Paesen (Beersel, Belgia) (reprezentant: M. Casado García-Hirschfeld, avocată)

Pârâtă: Serviciul European de Acțiune Externă

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei din data de 10 aprilie 2020, de reafectare pe un post din afara funcțiilor de conducere și, în subsidiar, anularea raportului de final de stagiu confirmat prin aceeași decizie;
- anularea deciziei AIPN din data de 12 mai 2020 de refuz al cererii de asistență a reclamantei prezentate la 17 ianuarie 2020 în temeiul articolului 24 din statut;

- anularea, în măsura în care este necesar, a cererii de respingere din 4 noiembrie 2020 a reclamației introduse de reclamantă în temeiul articolului 90 alineatul (2) din statut;
- despăgubirea reclamantei pentru prejudiciile financiare și morale pe care aceasta apreciază că le-ar fi suferit din cauza existenței unei hărțuiri morale și a acțiunilor nelegale ale administrației;
- obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, în ceea ce privește latura anulării, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea drepturilor fundamentale la bună administrare și a dreptului de a fi ascultat, pe o eroare vădită de apreciere și pe abuz de putere.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 11 din Decizia C(2008) 5028/2 a Comisiei privind personalul cu funcții de conducere de nivel mediu și a Deciziei ADMIN (2019) 31 a secretarului general al SEAE din 15 noiembrie 2019 privind exercitarea și subdelegarea competențelor conferite AIPN și AHCC și pe o eroare vădită de apreciere.
3. Al treilea motiv, împărțit în două aspecte.
  - Primul aspect, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, ce rezultă din articolul 25 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene, pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) din statut și pe o eroare vădită de apreciere.
  - Al doilea aspect, întemeiat pe încălcarea articolului 26 din statut și pe o eroare vădită de apreciere.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea demnității și a condițiilor de muncă demne și a obligației de solitudine și a interzicerii oricărei forme de hărțuire morală.

Acțiune introdusă la 13 februarie 2021 – Creaticon/EUIPO – Paul Hartmann (SK SKINTEGRA THE RARE MOLECULE)

(Cauza T-93/21)

(2021/C 138/62)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Creaticon d.o.o. (Zagreb, Croația) (reprezentant: P. Krmpotić, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Paul Hartmann AG (Heidenheim, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii figurative „SK SKINTEGRA THE RARE MOLECULE” – înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 1 424 199

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 2 decembrie 2020 în cauza R 847/2020-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- permiterea înregistrării mărcii nr. 1 424 199 pentru produsele relevante din clasa 3;
- cu titlul subsidiar, anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea principiilor egalității de tratament și securității juridice.

Acțiune introdusă la 15 februarie 2021 – Portugalia/Comisia

(Cauza T-95/21)

(2021/C 138/63)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Republica Portugheză (Lisabona, Portugalia) (reprezentanți: L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa, M. J. Marques, L. Borrego și A. M. Soares de Freitas, agenți, asistați de M. Gorjão-Henriques și A. Saavedra, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- obligarea depunerii la dosar a documentelor din procedura administrativă care a condus la adoptarea deciziei atacate, astfel cum s-a solicitat în prezenta cerere,
- anularea articolului 1, precum și a articolelor 4 și 6 din Decizia Comisiei Europene din 4 decembrie 2020, C(2020) 8550 final, „privind regimul de ajutoare SA.21259 (2018/C) (ex2018/NN) aplicat de Portugalia zonei de liber schimb Madeira (ZFM) – Regimul III”
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv întemeiat pe o eroare de drept, măsura contestată nu constituie un ajutor public în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE întrucât are caracter general și nu unul selectiv.
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că, oricum, Comisia nu a demonstrat că criteriul denaturării concurenței și criteriul efectelor asupra schimburilor comerciale între statele membre erau îndeplinite.
3. Al treilea motiv întemeiat pe o eroare de drept privind modul de aplicare a articolului 108 TFUE și a articolelor 21-23 din Regulamentul (UE) 2015/1589, deoarece este vorba despre ajutoare existente.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe o eroare de drept din decizie, regimul III din zona de liber schimb din Madeira (ZFM) fiind pus în aplicare conform deciziilor Comisiei din 2007 și din 2013 și articolelor 107 și 108 TFUE.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe elementele de fapt din decizie și/sau pe lisa de motivare a acesteia, întrucât cerințele regimului fiscal și supravegherea sa de către autoritățile naționale sunt adecvate pentru controlul Regimului III al ZFM.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe o eroare cu privire la elementele de fapt din decizie și/sau pe lipsa de motivare a acesteia, dat fiind că Republica Portugalia a efectuat controale în ceea ce privește cerința creării/menținerii de locuri de muncă.
7. Al șaptelea motiv întemeiat pe încălcarea principiilor generale de drept al Uniunii. Reclamanta invocă în special încălcarea dreptului la apărare și a principiilor securității juridice și bune administrări, precum și lipsa de motivare.

**Acțiune introdusă la 17 februarie 2021 – Construcciones Electromecanicas Sabero/EUIPO –
Magdalenas de las Heras (Heras Bareche)**

(Cauza T-99/21)

(2021/C 138/64)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Construcciones Electromecanicas Sabero, SL (Madrid, Spania) (reprezentanți: I. Valdelomar Serrano, P. Román Maestre și D. Liern Cendrero, abogados)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Magdalenas de las Heras, SA (Aranda de Duero, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative „Heras Bareche” – cererea de înregistrare nr. 17 979 710

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei cincea de recurs a EUIPO din 2 decembrie 2020 în cauza R 1019/2020-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- să constate aplicarea eronată în decizia atacată a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- să soluționeze cauza acordând protecție pentru toate produsele și serviciile solicitate în cererea de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene nr. 17 979 710, „Heras Bareche”, solicitată pentru clasele 30 și 35.
- să oblige pârâtul să suporte cheltuielile de judecată, inclusiv cheltuielile de reprezentare efectuate de reclamantă în prezenta procedură.

Motivul invocat

Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 19 februarie 2021 – Ryanair/Comisia**(Cauza T-111/21)**

(2021/C 138/65)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Ryanair DAC (Swords, Irlanda) (reprezentanți: E. Vahida, F-C. Laprévotte, V. Blanc, S. Rating și I. Metaxas-Maranghidis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei din 30 noiembrie 2020 a pârâtei privind ajutorul de stat SA. 55373 (2020/N) – *Croația – COVID-19 – Damage compensation to Croatia Airlines* ⁽¹⁾ și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, prin care se invocă faptul că pârâta a încălcat prevederi specifice ale TFUE și principiile generale ale dreptului european care au susținut liberalizarea transportului aerian în UE de la sfârșitul anilor 1980 (și anume, nediscriminarea, libera prestare a serviciilor și libertatea de stabilire ⁽²⁾).
2. Al doilea motiv, prin care se invocă faptul că pârâta a aplicat greșit articolul 107 alineatul (2) litera (b) TFUE și a săvârșit o eroare vădită de apreciere în evaluarea proporționalității ajutorului în raport prejudiciul cauzat de criza COVID-19.
3. Al treilea motiv, prin care se invocă faptul că pârâta a omis să inițieze o procedură oficială de investigare, în pofida unor dificultăți serioase, și a încălcat drepturile procedurale ale reclamantei.
4. Al patrulea motiv, prin care se invocă faptul că pârâta și-a încălcat obligația de motivare.

⁽¹⁾ JO 2021 C 17, p. 3.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008 privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate (reformare) (Text cu relevanță pentru SEE) (JO 2008 L 293, p. 3–20).

Acțiune introdusă la 25 februarie 2021 – Suez/Comisia**(Cauza T-121/21)**

(2021/C 138/66)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Suez (Paris, Franța) (reprezentanți: O. Billard, I. Simic, Y. Trifounovitch, G. Fabre, G. Vatin, D. Théophile, G. Aubron și O. Chriqui, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii împotriva Deciziei C(2020) 8969 final a Comisiei din 17 decembrie 2020 de respingere a cererii sale privind, pe de o parte, constatarea faptului că Veolia Environnement S.A. a încălcat articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ prin achiziționarea unei participații de 29,9 % la capitalul întreprinderii Suez fără să fi obținut autorizarea prealabilă a Comisiei și, pe de altă parte, adoptarea unor măsuri provizorii împotriva acestei societăți, în temeiul articolului 8 alineatul (5) litera (a) din același regulament, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe nemotivare în raport cu articolul 296 TFUE. Reclamanta susține că Comisia nu a respectat cerințele prevăzute la articolul 296 TFUE prin adoptarea unei decizii al cărei raționament nu îi permite nici reclamantei, nici Tribunalului să înțeleagă motivele care au condus Comisia să considere că era aplicabilă derogarea automată prevăzută la articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) privind concentrările economice. Reclamanta reproșează de asemenea deciziei atacate că este viciată de o contradicție a motivării în ceea ce privește aplicabilitatea articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul (CE) privind concentrările economice în cazul achiziționării unei participații de 29,9 % din capitalul său. În sfârșit, reclamanta consideră că decizia atacată s-a îndepărtat, fără o motivare suficientă, de jurisprudența constantă a instanței Uniunii referitoare la principiul interpretării stricte a excepției de la efectul suspensiv prevăzută la articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) privind concentrările economice.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) privind concentrările economice. Reclamanta consideră în această privință că Comisia a încălcat respectiva dispoziție considerând, în primul rând, că excepția prevăzută de acest text trebuia să se aplice întregii operațiuni de concentrare unică preconizată de Veolia, în timp ce respectiva excepție era în mod evident fără obiect și, așadar, inaplicabilă acestei operațiuni și, în al doilea rând, că toate tranzacțiile juridice care constituiau o operațiune de concentrare economică unică trebuiau să intre sub incidența aceluiași regim juridic în temeiul acestui articol. Reclamanta consideră de asemenea că aplicarea de către Comisie a excepției prevăzute de această dispoziție în cazul unei achiziționări private de titluri realizate de la un singur vânzător constituie o încălcare suplimentară a acestui text. În sfârșit, reclamanta reproșează Comisiei că a considerat că Veolia îndeplinesc condiția referitoare la notificarea fără întârziere a operațiunii de concentrare economică.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi [„Regulamentul (CE) privind concentrările economice”] (JO 2004, L 24, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 201).

Acțiune introdusă la 25 februarie 2021 – QI/Comisia

(Cauza T-122/21)

(2021/C 138/67)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: QI (reprezentant: N. de Montigny, avocată)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea raporturilor finale de evaluare a carierei reclamantei pentru anii 2018 și 2019;
- anularea, în măsura necesară, a deciziei de respingere a reclamației din data de 16 noiembrie 2020;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe nerespectarea dispozițiilor generale de punere în aplicare aplicabile. În ceea ce privește raportul de evaluare pentru anul 2018, reclamanta invocă o revizuire nelegală a caracterului satisfăcător al prestațiilor în stadiul apelului. În ceea ce privește raportul de evaluare pentru anul 2019, reclamanta critică intervenția evaluatorului de apel într-o fază timpurie. În sfârșit, în ceea ce privește cele două rapoarte, reclamanta invocă o eroare în interpretarea și aplicarea, în situația sa, a articolului 2 alineatul (3) litera (a) din dispozițiile generale de punere în aplicare și a articolului 4 din aceleași dispoziții.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de imparțialitate și de neutralitate, pe încălcarea obligației de asistență și de bună administrare, pe încălcarea articolului 21 a din Statutul funcționarilor Uniunii Europene, precum și pe un abuz sau abuz de procedură.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe eroarea vădită de apreciere, pe inexactități materiale privind faptele, pe reclamații abuzive fără legătură cu fapte obiective și pe încălcarea noțiunii de obligație de loialitate.

Acțiune introdusă la 25 februarie 2021 – Mariani și alții/Parlamentul

(Cauza T-124/21)

(2021/C 138/68)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Thierry Mariani (Paris, Franța) și alți 22 de reclamanți (reprezentant: F. Wagner, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea articolului 1 din Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2223 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 decembrie 2020 de modificare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 883/2013 în ceea ce privește cooperarea cu Parchetul European și eficacitatea investigațiilor Oficiului European de Luptă Antifraudă (JO 2020, L 437, p. 49) și, în special, a articolului 3 alineatul (11), a articolului 4 alineatul (2) literele (a) și (b), a articolului 5 litera (a) alineatul (1), a articolului 7 litera (b) alineatul (3a), a articolului 9a alineatele (1)-(4), astfel cum au fost modificate și adăugate;
- obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă un motiv unic, întemeiat pe încălcarea Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”), a Convenției europene a drepturilor omului, a principiilor generale recunoscute de jurisprudență, a Protocolului privind privilegiile și imunitățile deputaților, a Regulamentului de procedură al Parlamentului European și a Statutului deputaților.

Reclamanții invocă faptul că actul atacat ar permite Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) să aibă acces, fără preaviz și fără întârziere, la toate informațiile, precum și la incintele deputaților și ale asistenților lor, fără mandatul unui magistrat independent, astfel cum este regula în orice stat democratic.

Reclamanții critică, de asemenea, actul atacat pentru motivul că, în opinia lor, ar permite OLAF accesul la dispozitivele private și la extrasele de cont și la conturile bancare ale deputaților și ale asistenților lor.

Reclamanții consideră că o astfel de anchetă, astfel de proceduri de investigație, vor putea fi declanșate de OLAF pe baza unui simplu denunț anonim și se tem ca deputații, în special atunci când aparțin opoziției parlamentare, să nu fie la discreția presiunilor, a șantajelor și a altor intimidări, pe baza unui simplu denunț anonim, ceea ce ar putea influența activitatea lor parlamentară.

Reclamanții susțin, de asemenea, că controlorul garanțiilor procedurale nu este un organ independent cum ar fi un judecător de instrucție în privința anchetatorilor membri ai poliției judiciare, pentru motivul că acest controlor este numit de Comisie și că mijloacele sale depind de aceasta. Reclamanții consideră că un astfel de sistem nu oferă nicio garanție de imparțialitate în privința aleșilor opoziției care ar putea face obiectul investigațiilor OLAF.

Reclamanții mai susțin că actul atacat repune în discuție principiile generale ale dreptului Uniunii consacrate la articolele 7 și 8 din Cartă, pentru motivul că ar permite OLAF să aibă acces la informații care nu îl privesc nici pe acesta, nici Parlamentul sau vreo instituție europeană.

În sfârșit, reclamanții consideră că actul atacat repune în discuție principiile generale ale dreptului Uniunii consacrate la articolele 8 și 9 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile deputaților, pentru motivul că regulamentul atacat permite OLAF să încalce imunitatea deputaților fără ca o instituție judiciară să fi solicitat în prealabil și, *a fortiori*, fără să fi obținut ridicarea imunității parlamentare a acestora și fără să fie vorba despre o operațiune flagrantă. Potrivit reclamanților, regulamentul atacat permite OLAF și, prin urmare, Parlamentului European care l-ar solicita, să eludeze imunitatea și inviolabilitatea parlamentarilor pentru a avea acces la elemente la care, în caz contrar, OLAF nu ar avea acces.

Ordonanța Tribunalului din 10 februarie 2021 – Hexal/EMA

(Cauza T-549/18) ⁽¹⁾

(2021/C 138/69)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a opta extinsă a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 436, 3.12.2018.

Ordonanța Tribunalului din 12 februarie 2021 – Staciwa/Comisia

(Cauza T-511/19) ⁽¹⁾

(2021/C 138/70)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 357, 21.10.2019.

Ordonanța Tribunalului din 10 februarie 2021 – Close et Cegelec/Parlamentul**(Cauza T-188/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 138/71)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 262, 10.8.2020.

Ordonanța Tribunalului din 12 februarie 2021 – Colombani/SEAE**(Cauza T-507/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 138/72)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 329, 5.10.2020.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO